453486

ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI



A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

3. DECEMBER 11. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Berényi Ottó
Bodnár Gyula
G. Szabó Judit
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Mátyás István
Somogyi Pál
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Brenner György
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Hegedüs István
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán



– Mester Ákos: Hány az óra, Wekker úr?

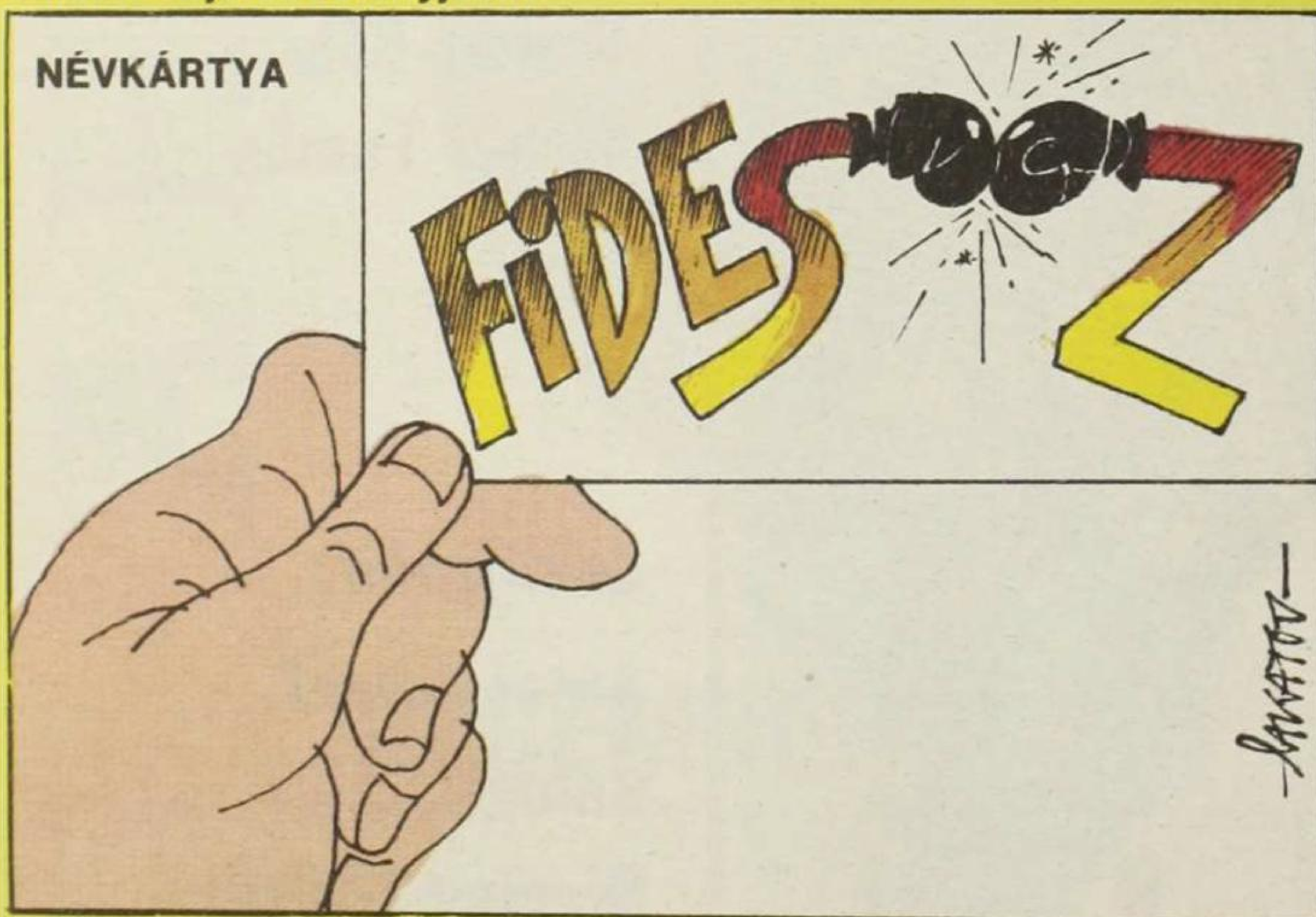
– Na ne! Soha nem csúsztatnék ekkorát!

KAMPÁNYFELADAT

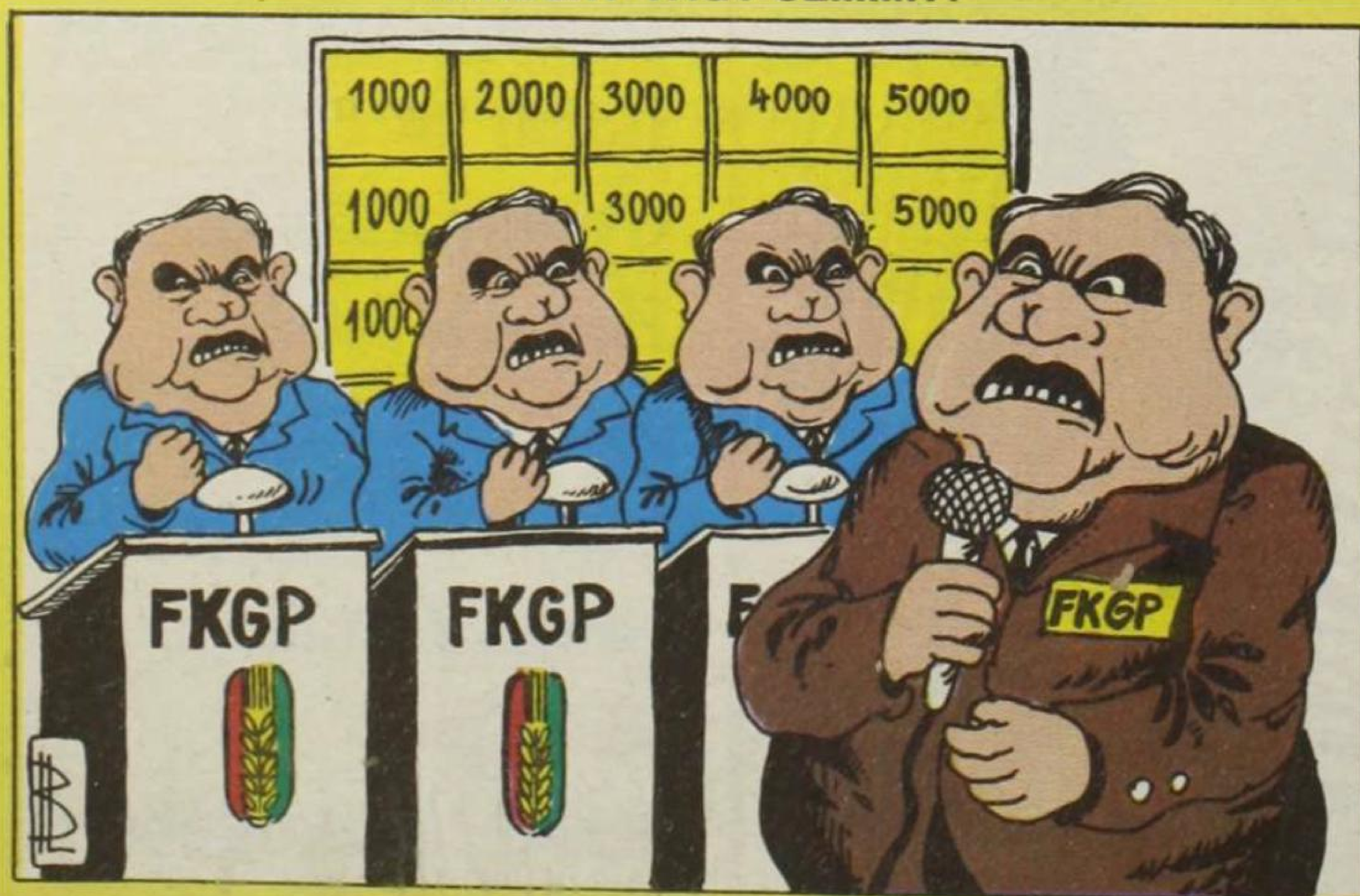


– Ibike, legyen szíves utánanézni az Etikai Kódexben, hogy szájon vághat-e engem politikai ellenfelem, ha előtte el találnám küldeni a jó édes anyjába!

NÉVKÁRTYA



MINDENT VAGY SEMMIT!



– József mindenre tudja a helyes választ!

ALFÖLDI IMRE:

MIT IS ÍRT A STAMPEDLI?

Nagy vitát kavart a Stampedli című külföldi hírharsona hazánkbéli tudósítójának cikke, amely éles szemmel észrevette, hogy mi folyik itten a Dunán, a Tiszán és a hólén kívül. Most aztán az a gondunk, hogy folik vagy nem folik? Ez itten a kérdés!

Mert ha azt írta az a Stampedli című külföldi világlap, amit a nemzetközi sajtóbeszélgetésen hallott, akkor azt írta, amit beszélgetőpartnere mondott. Ha viszont azt írta a Stampedli, amit azon a nemzetközi sajtóbeszélgetésen *nem* hallott, akkor nem azt írta, amit beszélgetőpartnere mondott. Mi az igazság?

Ez itten a kérdés!

Itt élünk a remény országában (remény = *speranza*), a szépséges Eszperanciában. Anyanyelvünk az eszperantó, amit elég sokan beszélnek, de nem bizonyos, hogy a Stampedli tudósítója is érti és beszéli, még ha anyanyelvével rokonságban van is az eszperantó. A Stampedli tudósítója vagy tud vagy nem tud eszperantóul, vagy érti, ami elhangzott, vagy nem érti, esetleg nem jól érti. A tolmács úgyszintén, ha kellett neki tolmács. A tolmácsolók között is akad, aki fordít, van, aki ferdít. Némelykor meg az fordít, aki kifordít.

Ki a hibás, hogy a cikk azt tartalmazza, amit tartalmaz: a tudósító, a beszélgetőpartner, a nyomdai szedő, vagy, miként nagy grimbuszok idején szokás, a takarítónő, aki leverte a cikket az asztalról, és kihullt belőle a lényeg? Eszperanciában nagy az izgalom, mi az igazság.

A Stampedli című gyári lap pedig mossa-mossa a dolláros FIAT. Hiába, minden centnek maga felé hajlik a keze. A vita tehát akörül dúl-fúl, hogy ki a hibás végül is: a tudósító, aki a Stampedlit tudósítja Eszperancia fővárosából, vagy az, aki a tudósítót tudósítja Eszperancia fővárosában.

Ez itten a kérdés!

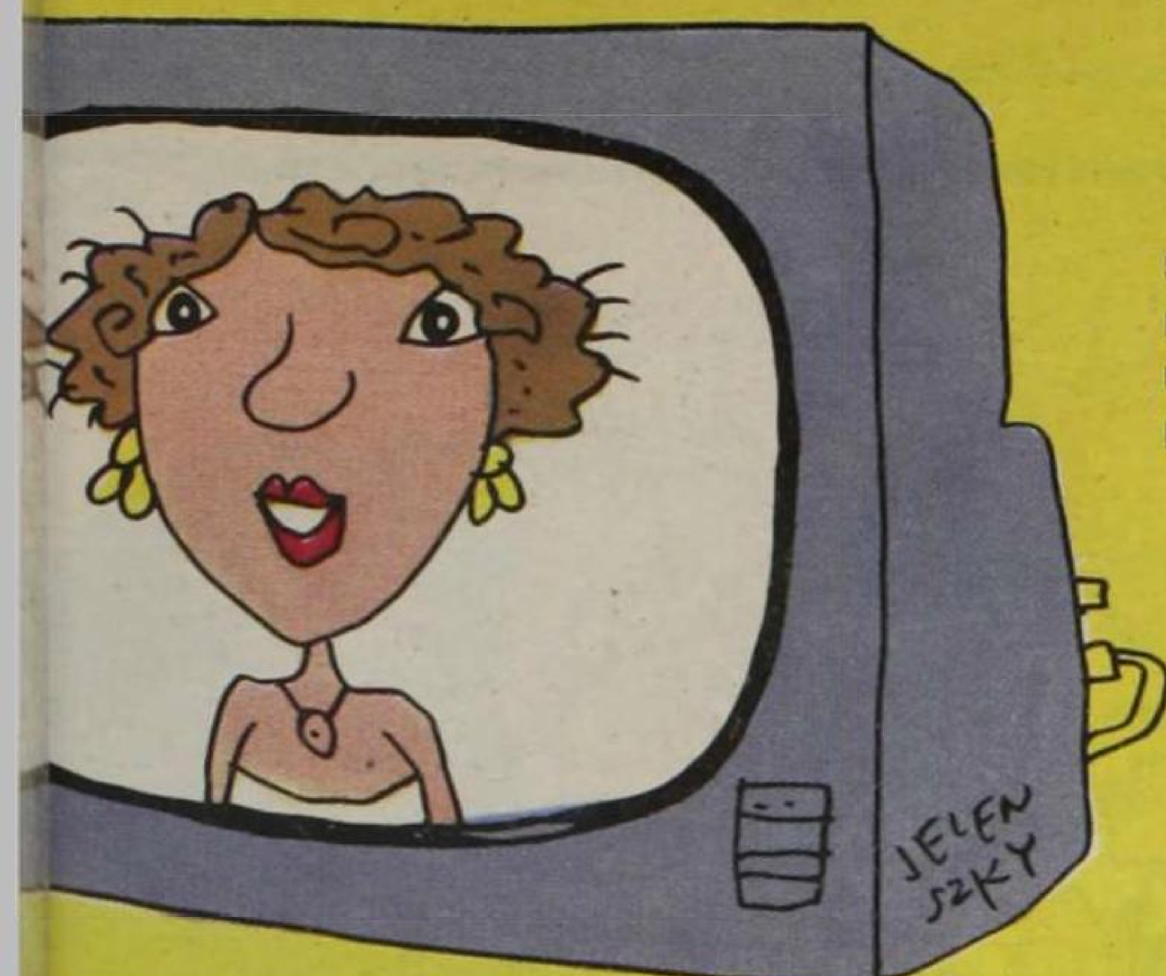
Eszperancia népe boldogan nyugtázza, hogy egy olyan nagy világlap, mint a Stampedli, számon tartja, ki kit honnan hová küld, bocsát el, függeszt fel vagy védelmez a kicsi Eszperanciában. Ki melyik párt vagy mozgalom, irányzat vagy világnézet képviselője, élharcosa *a hatalom birtoklásáért* folyó ádáz küzdelemben. Ám eközben észreveszi-e, hogy a világ más részein akadnak ennél sokkal *lényegesebb* számon tartani, kicikkezni valók? Helyi háborúk, apróbb népirtások, segélyszállítmányok kirablásai vagy elakasztásai? Éhezés, vérgőzös sovinizmus, etnikai konfliktus börtönnel, agyonlövetésekkel? Hogy egyes vallások megszállott hívei esnek egymás nyakának?

Eszperancia méltatlankodik, ha a Stampedli fölrója azt, hogy egy nyugodtan élő, nem lövöldöző, egymást ki nem irtó, ökumenikus istentiszteletekre járó eszperantó népség némely csoportja sérelmet szenved, pláne, hogy közben a másik fél is törekszik bekerülni a kivételezettek körébe... De kié az igazság?

Mert ez itten a kérdés! Csak a válasz, a válasz nem az, amiről egyik és másik oldalon is hall meg olvas az ember. Tessék nyugodtan kiröhögni, ami e cikkben áll! Elvégre egy szomorú, elkeseredett öreg humorista írta. Aki nem politizál.*

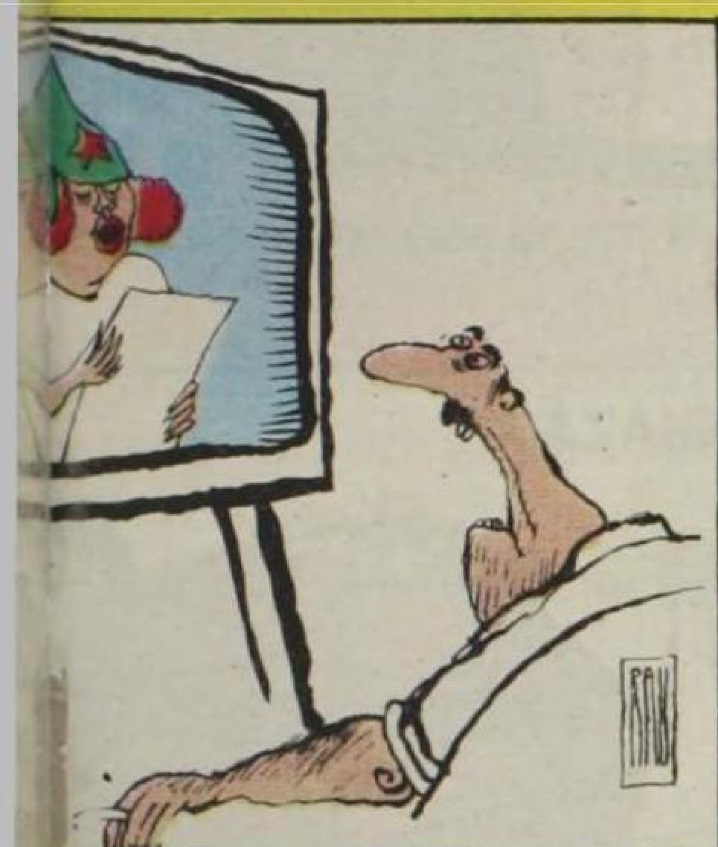
---

* Dehogynem! (A szerk. megj.)



– Hatalom és szenvedély című műsorunkban ezúttal politikusaink mutatkoznak be.

FILMELŐZETES



…dves nézőink! Most Thür- …yula pártelnök elmeséli ne- „Zseleznyák, a hős parti- …imű film tartalmát, különös …ttel Zseleznyák és Oleg …oj kapcsolatára…



– Kedves nézőink! Most Katona Tamás államtitkár úr ismerteti fogja Fedák Sári és Vaszary Piri kapcsolatát, egészen az összeveszésük pillanatáig…



…dves nézőink! Most Torgyán József ismerteti az „Úri muri" című …yik főszereplőjének, Csörgő Csulinak életútját.



SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Megkezdődött a választási kampány. Persze még nem hivatalosan, csak amolyan önkéntes alapon.

Bizonyára emlékeznek még: Clinton elnök annak idején úgy igyekezett belopni magát az amerikai választópolgárok szívébe, hogy nekiállt szaxofonozni. Mert ugyebár aki jól fújja a szaxofont, minden bizonnyal kitűnő elnök lesz. Vagy ha nem – hát fújhatja…

Gyanítom, hogy a clintoni példa lebegett Palotás János szeme előtt, amikor átképezte magát Erzsébet-napon Kund Abigéllé: táncolni, dalolni se szégyellt. Nem – nevéhez méltóan – palotást (azt nyilván magyarkodónak tartotta volna), hanem modern táncot, ami jobban illett partnernőjéhez, Esztergályos Cecíliához. Így jött össze egy Palotás egy Esztergályossal, mintegy szimbolizálva: a Köztársaság Párt győzelme esetén a paloták lakói szolidárisak lesznek az esztergályosokkal, vagyis a „munkásosztállyal". Mert ugyebár *nomen est omen…*

A táncoló, daloló Palotásról egy Kellér Dezsőtől hallott történet jutott az eszembe. Hajdanában-danában a népszerű nótaköltő – nevét sajnos elfelejtettem – nem tudta megírni a megrendelt magyar nótát, mert semmi se jutott az eszébe. Aztán megkapta a húsz korona előleget… A bankót letette maga elé, álmodozva nézte, majd papírra vetette a később slágerré lett sorokat:

„Ahogy én szeretlek, nem szeret úgy senki,
Ahogy én vártalak, nem várt még úgy senki…"

Vagyis a szerelmes dal egy bankjegyhez íródott…

Hallgattam Palotást. Mit is énekelt? Szenes Iván szövegét:

„Te az enyém – én a tied, halló, cherie…"

…meg hogy: „veled könnyebb, egyre könnyebb…"

Ő csak tudja… És azt hiszem, ezekből a sorokból nyilvánvaló: ez a dal is a pénzhez, a pénzről szólt. Ami kinél a legkevesebb, kinél a legkedvesebb…

De ne legyünk egyoldalúak és igazságtalanok! Más is megpróbálta show-eszközökkel népszerűsíteni magát. Például Katona Tamás, aki műsorvezetőként ült le a színészmúzeumban a kamerák elé, a Szeleczky Zitáról készített műsorban. Őt korábban hasonló szerepkörben Ráday Mihály oldalán láthattuk, amikor az 1848-as emlékekről beszélt. Tulajdonképpen a Szeleczky-műsor ezek folytatása, hiszen ne feledjük: a bájos színésznő egyik legnagyobb sikere a 48-as hősnő, Lebstück Mária életéről készült Huszka-operett, a Mária főhadnagy címszerepe volt…

Katona Tamás jobban elérte a célját, mint Palotás. Mert kinek ne lenne rokonszenves a fehér üstökű történész-államtitkár, amikor pirulva bevallja: ő bizony 8 éves korában fülig szerelmes volt a cicaszemű művésznőbe, és majd' megütötte a guta, amikor az máshoz ment férjhez…

Katona Szeleczkyt szerette, Palotás a pénzt.

Katona szerelme viszonzatlan maradt, Palotásé beteljesült.

Vajon melyikük lett rokonszenvesebb a nézők előtt?

De három a magyar igazság, ezért vegyünk még egy példát. Van olyan párt is, mely kabarészöveggel igyekszik népszerűségre szert tenni. Kedves tréfálkozással, aranyos humorral. A Munkáspártra gondolok, az alábbihoz – azt hiszem – nem is kell kommentár.

Thürmer Gyula helyettese kijelentette a tévé nyilvánossága előtt, hogy a Munkáspárt „félti a demokráciát".

És még mondja valaki, hogy a politikából kiveszett a humor…

BERÉNYI OTTÓ:

SZERETLEK A SÍRIG...

A villamos végállomáson ülök a kocsiban, indulásra várva.

– Gyere, Gyula! – ordít hátra a 120 kilós asszonyság, mögötte liheg a férje, nincs több 50 kilónál. A hölgy szuszogva rárogy a székre:

– Ide, ide ülj, Gyula! – ütögeti a vele szemben lévő ülést. Gyula tétován leül, természetesen a menetiránynak háttal. Negyven éve, amióta megnősült mindig csak a menetiránynak háttal ül, a felesége szemben – szeretne egyszer ő is úgy –, de már beletörődött.

– Sáros lett a cipőd! – csattan fel a hölgy. – Miért nem figyelsz?!

– Igen, igen, anyukám, a sírok között ez a felázott agyag...

– Mert te nem figyelsz oda, soha nem figyelsz, hiába beszélek neked. Bármit mondok falra hányt borsó. Mindig máshol jár az eszed. Valamivel letörlöd a cipőd, nem a zsebkendőddel és nem itt, majd ha leszálltunk! Disznóólat csinálsz ezzel a sáros cipőddel, tedd arrébb a cekkert, mert azt is összesározod.

– Anyukám, a te cipőd is sáros lett – mutat a 43-as női topánkára.

– Ennek is te vagy az oka! Ha már te beleléptél, miért nem figyelmeztettél? Nem láttad? Mire használod a szemed? Le kell pucolnod az én cipőmet is, így nem mehetünk be a lakásba!

– Igen, igen, nyugodj meg, ez természetes – mondta Gyula.

Nem nyugodott.

– Most jut eszembe, Gyula, nem vágtad vissza a rózsákat, szegény Lajosom, az elődöd, első férjem sírján. Ugye? Ugye, ha nem figyelek, vagy ha én valamit elfelejtek, akkor nincs semmi megcsinálva. Pedig azért adtam neked a kést, hogy visszavágd a rózsákat, te pedig a kezed vágtad össze-vissza.

A villamos elindul, még két megálló a temető másik kapujáig. A kedves feleség egyre jobban belemelegszik.

– Rád nem lehet bízni semmit, te egy haszontalan hülye vagy!

Megállt a levegő, már az egész kocsi figyeli, hogy most mi lesz.

– Legközelebb, ha kijövünk, anyukám, majd visszavágom.

– Nem majd, hanem most! Most. Leszállsz a következő megállónál, bemész a temető főkapuján és visszavágod két szemre a rózsákat!

– Jól van, szívecském, visszametszem és sietek haza.

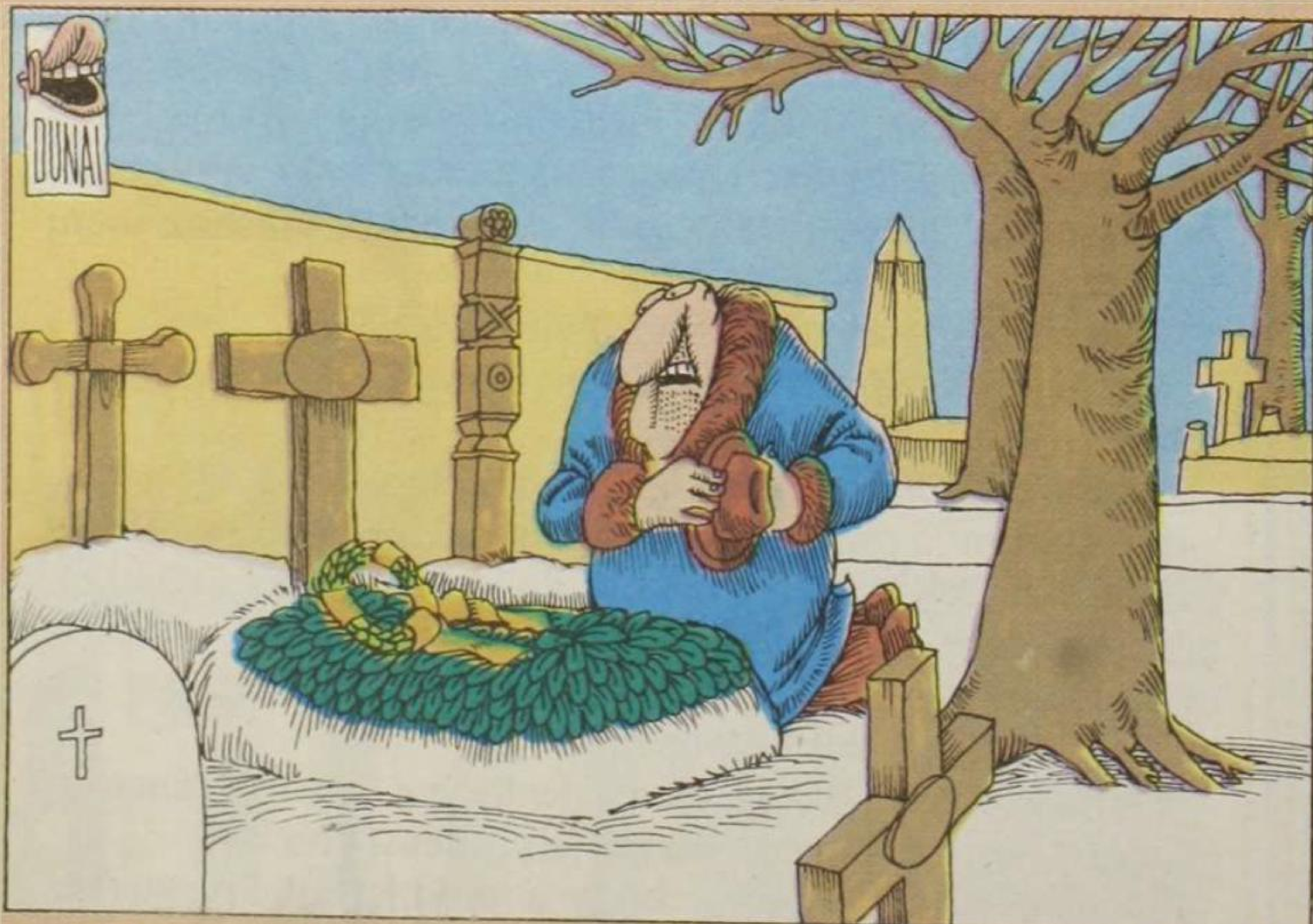
A férfi leszáll, behúzott nyakkal, apró léptekkel, cekkerrel a kezében megy be a kapun. A 120 kilós feleség diadalmasan, egyenes derékkal ül az ablak mellett, a férje után se néz, megint ő győzött. A sáros cipőt pedig az ajtóban leveszi, a Gyula nem ússza meg a cipőpucolást, csak jöjjön haza.

Érdekes, vannak nők, akik arra születnek, hogy tönkretegyék a férjük életét. Persze ez fordítva is gyakran előfordul, hogy a férj teszi tönkre a feleségét. Ebben csak az az érdekes, hogy ezek a „tönkretevők” soha nem egymással házasodnak össze. Pedig szépen tönkretehetnék egymást. Így sajnos mindig csak mást.

Gyula visszavágja a rózsát az elődje sírján (közben kéjjel gondol utódára), aztán rohan haza, rendbehozza a sáros cipőket. És mindezt boldogan!

Lehet, hogy mégis a feleségének van igaza. Ez a Gyula tényleg hülye!

TÉNYFELTÁRÁSOK



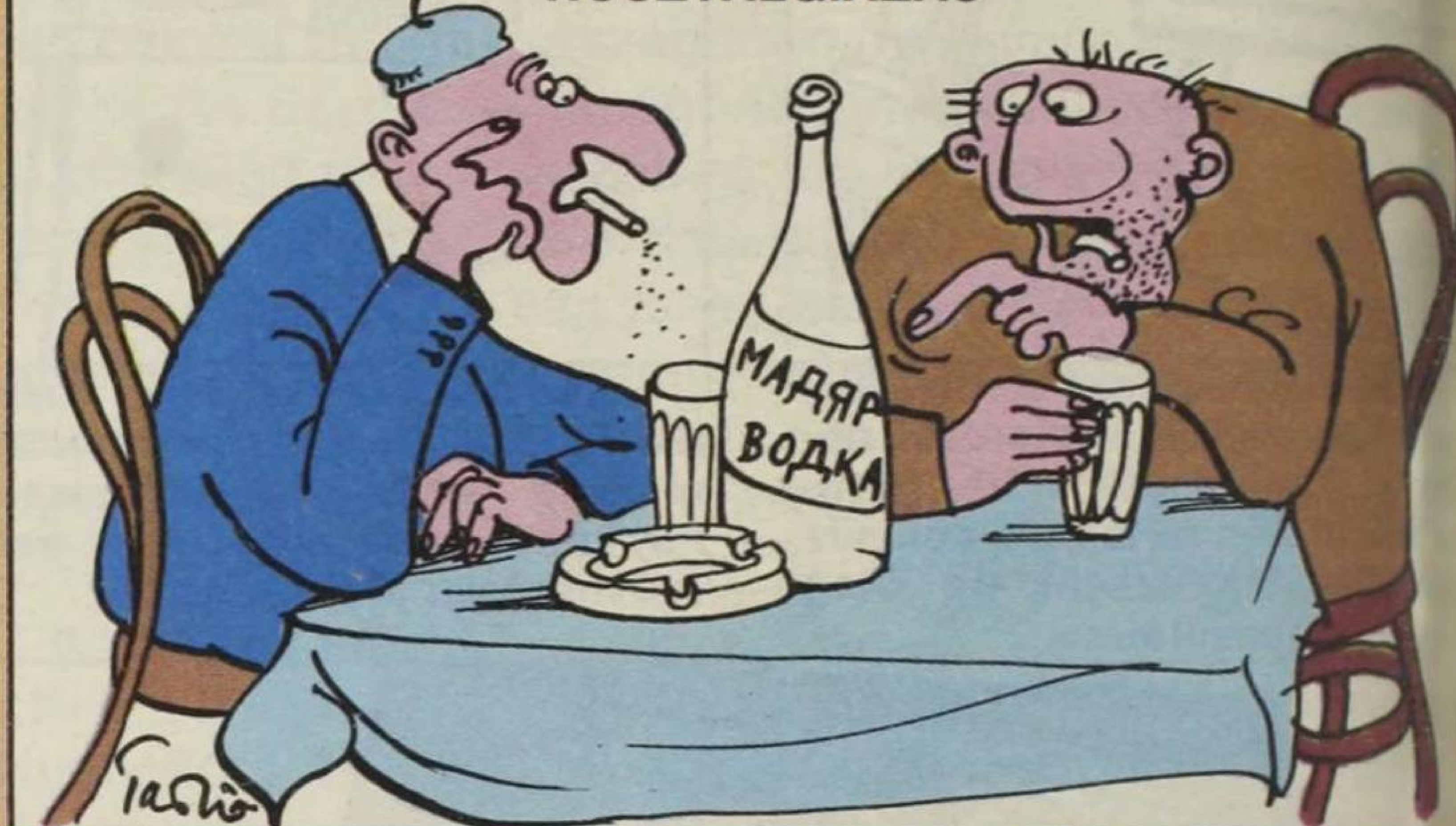
– Történelmi szükségszerűség volt. Nem szeretted népünk bölcs vezérét és nem etted meg a spenótot.

IGÉNY

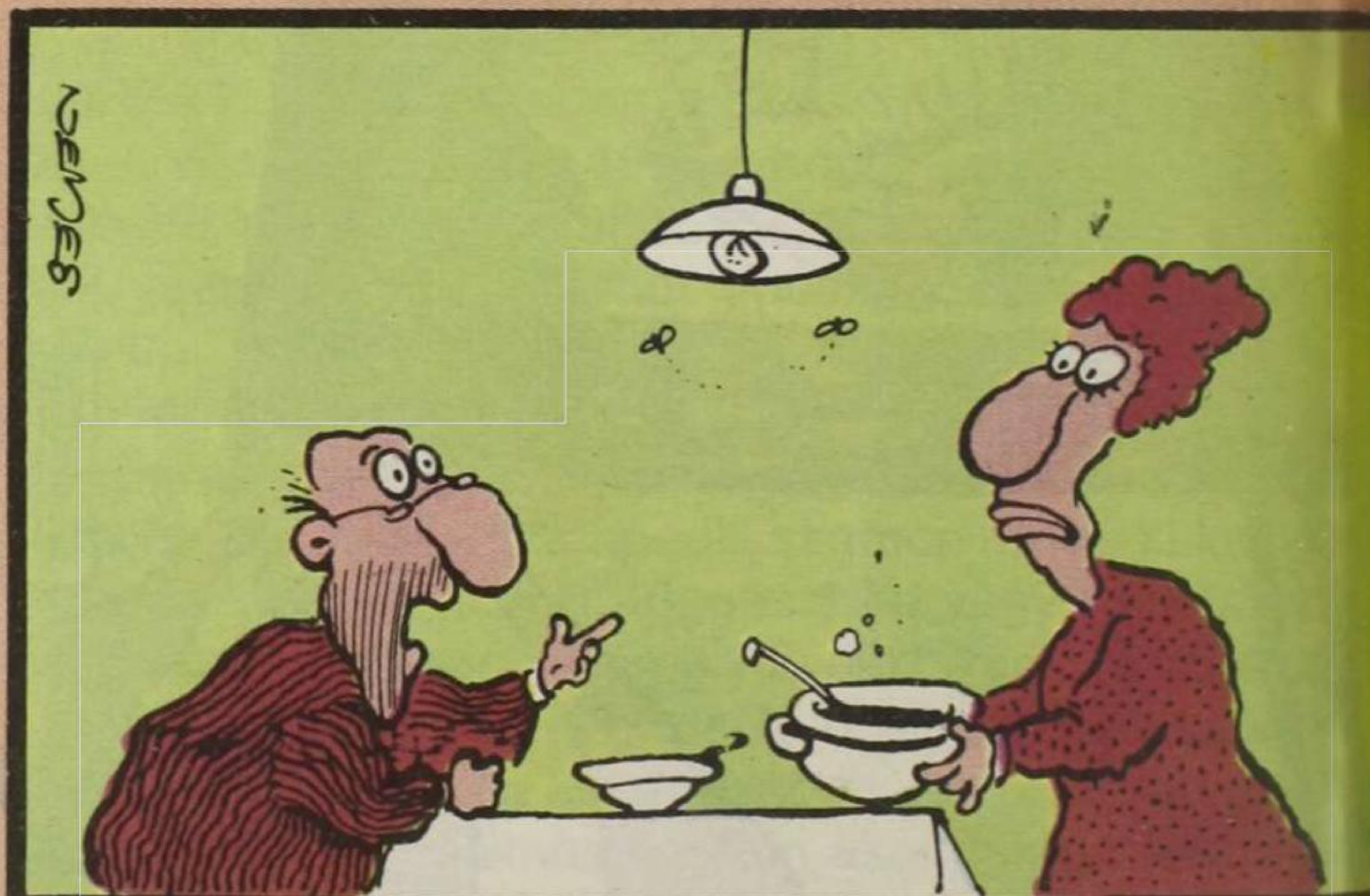


– És engem ki fog kárpótolni a munkásőrségnél elveszteg tett éveimért?!

NOSZTALGIÁZÁS



– Azért a sztolicsnaja élvezhetőbb volt!



– Nem is tudom mitől félek jobban: hogy az oroszok elzárj a gázt, vagy hogy anyád egyszer nyitva hagyja?

A MŰJÉGPÁLYÁN



– Aladár, nekem úgy tűnik, már vége van a csónakázá szezonnak!

LAI ZOLTÁN:

HÁZIAS ELÉGIA

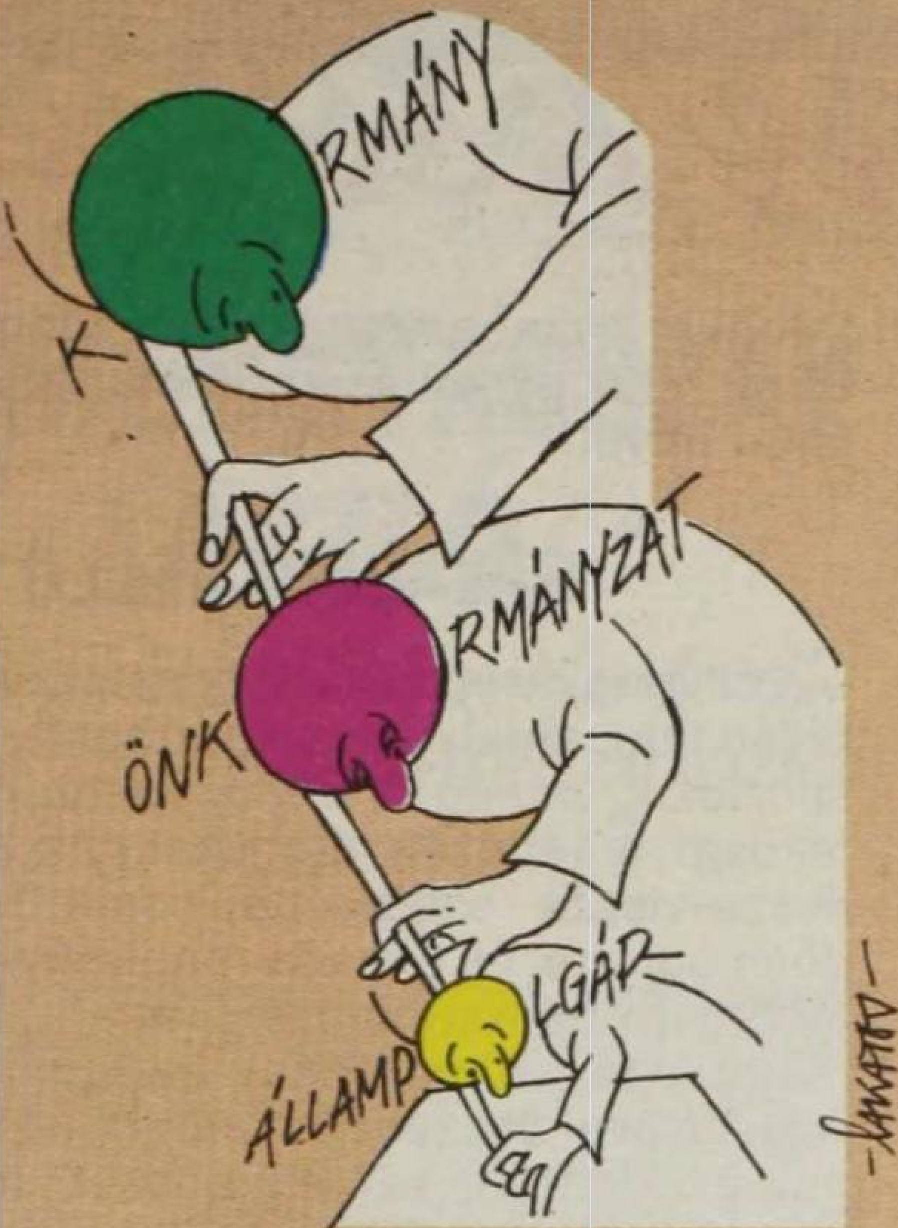
ettem rég a Hutyra Ferenc utcában lakni.
nekem ott egy barátnőm, jó húsos meg lakli.
pja csépelt mindenkit. Klopfolt engem is
meg őt is.
édelemből ki köllött vernem a fejemből
azt a nőt is.

utyra Ferenc utcában aztán azóta se jártam.
y megvan, ezt azért a minap örömmel
konstatáltam.
évadója úgyhiszem, nem bizonyult semmiért
flekkesnek,
llatorvos az állatokhoz a legkedvesebb.

utyra Ferenc utcában – lám-lám – még
renoválták is azt a házat,
lyben szuszogós barátnőmmel átéltük
a szerelmi lázat.
az is lehet, hogy ő volt a pici, a halk,
az árva –
neg beképzelem csak az egészet?

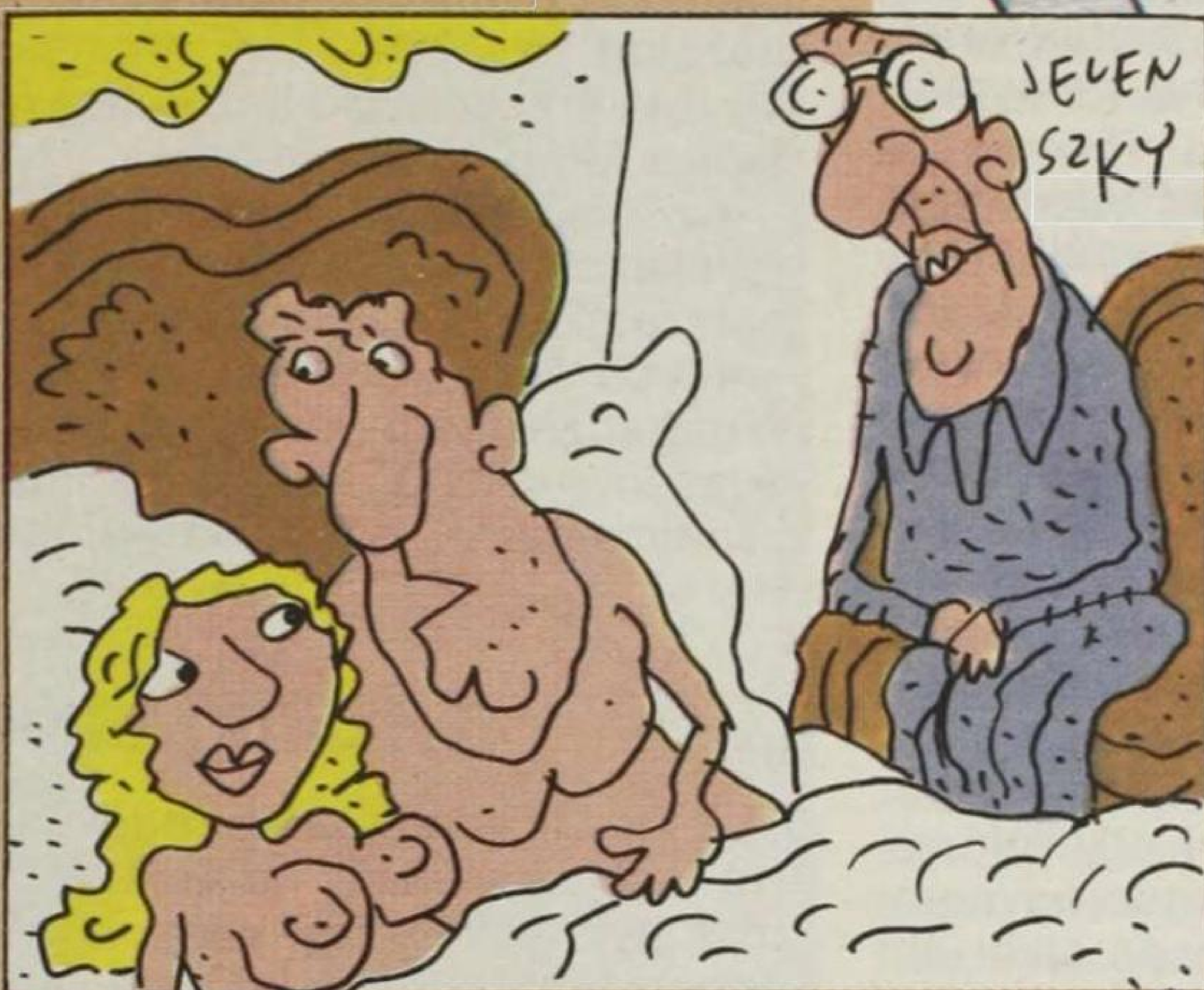
pán a Hutyra Ferenc utca az, ami el nem
enyészhet.

BILIÁRD





– Az ország lakóinak 30-40 millió foga hiányzik.

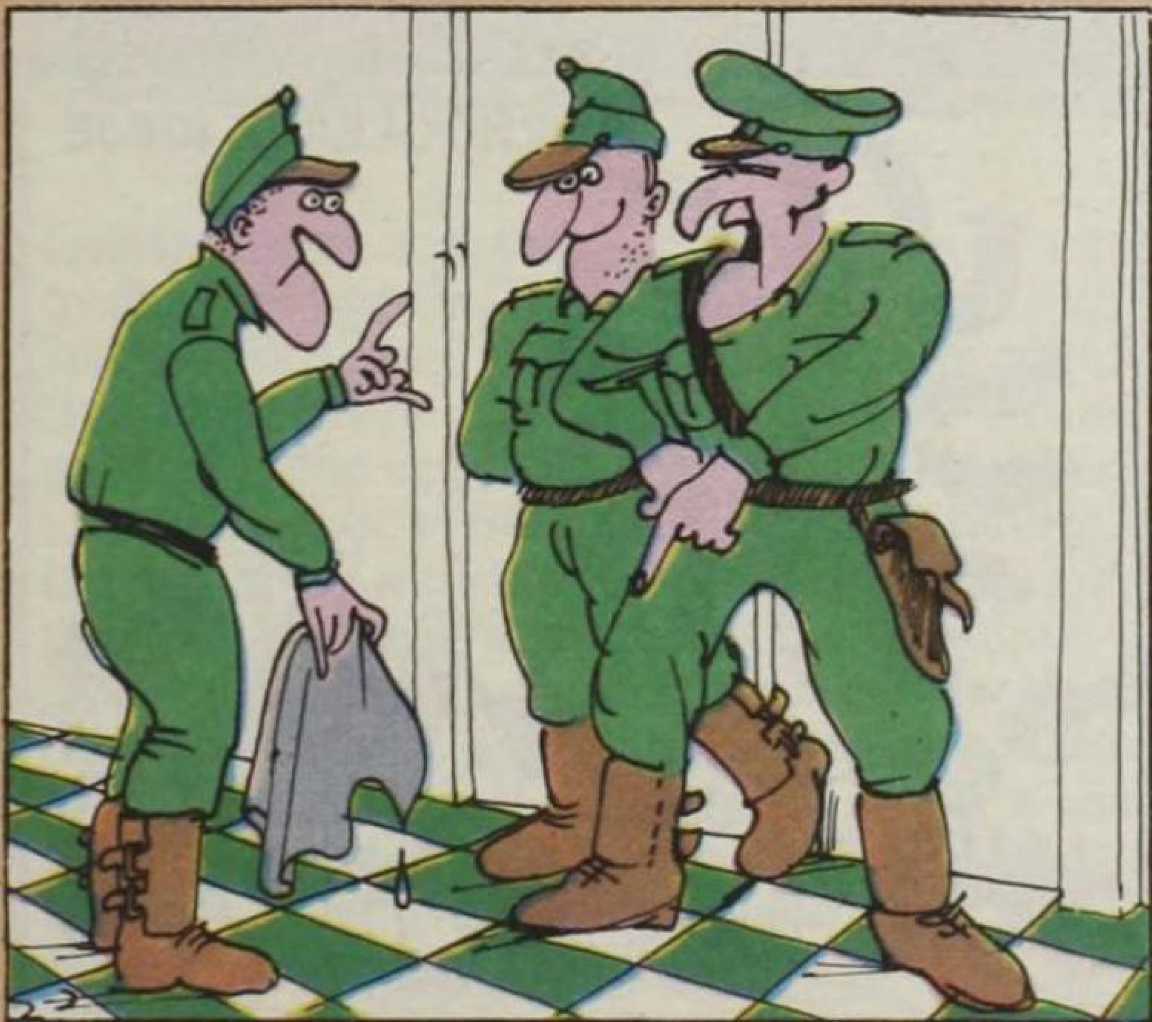


– Még egy kicsit tarts ki. Ismerem a nagyfatert, annál a sztorinál, mikor az oroszok elvették a karóráját, úgyis elalszik!

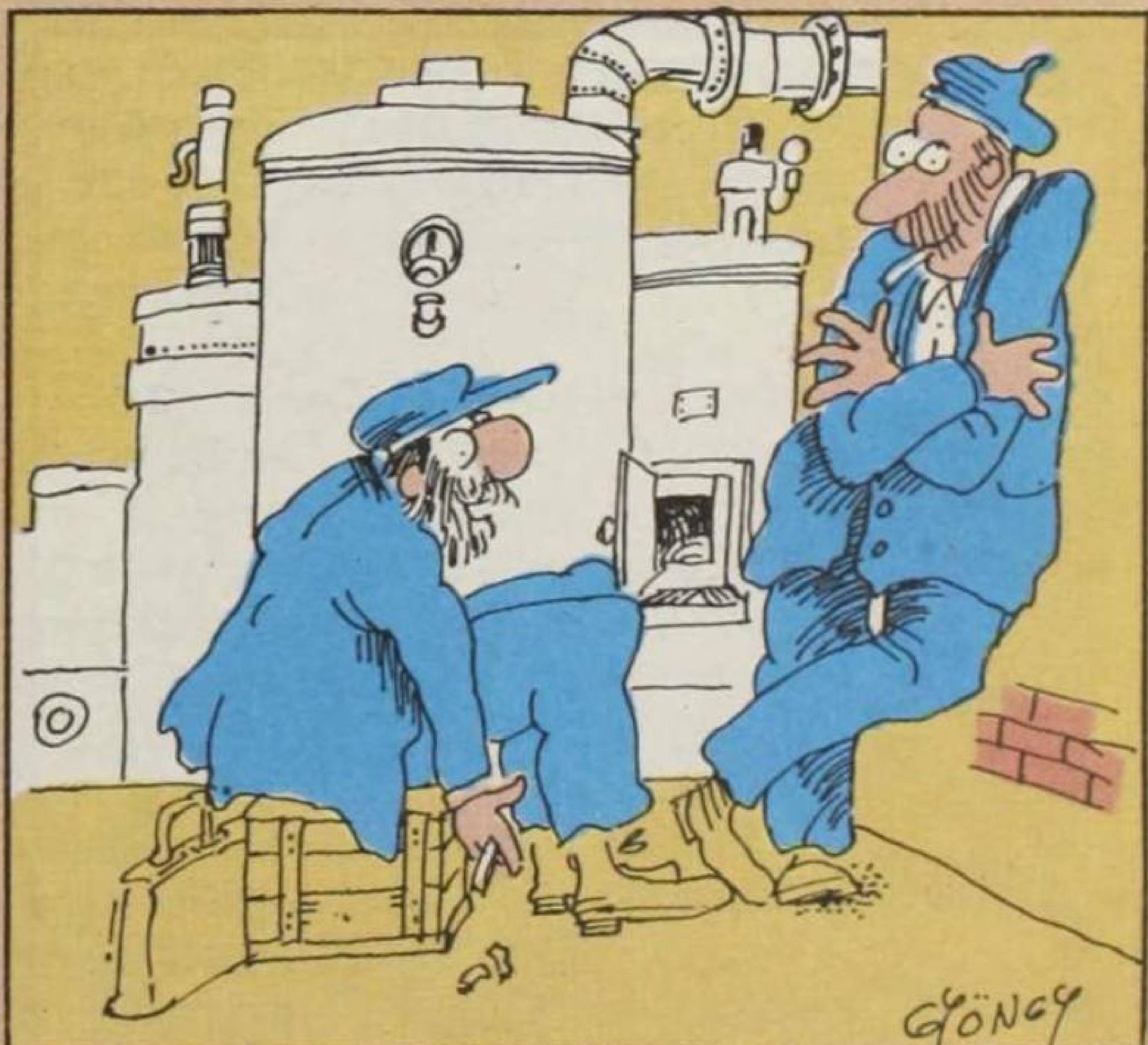
RREND A LELKE MINDENNEK



DEMOKRATIKUS HADSEREG



– Kétharmados többséggel úgy döntöttünk, hogy fölmossa a folyosót!



– Azt üzeni a főnök, amíg a moziban tart a meleg fesztivál, nem kell befűteni...

AIDS-MENTES HÓEMBER



ELTÉVEDT KOMMANDÓSOK



– Ne idegeskedj, fiacskám, csak ellenőrzik az ágy biztonsági állapotát!

WÉBER TAMÁS:

Kis fanyar névrajz

(Kedves Olvasóink! Szüreti gyűjtőutunk friss terméseiből újabb kis csokrot nyújtunk át önöknek. Jó szórakozást...)

SORKIFALUD

Sork kicsiny, ám jelentéktelen település volt a IV–V. század tájékán. Lakói, a keletről idetelepült tatárok és a délről ittragadt mustárok békésen éldegéltek egymás mellett.

Történt azonban, hogy a közeli vonyergác nagyúr, hatalma teljes tudatában elrabolta a mustár törzsfő hetedhatáron legszebb lányát, Dijonkát. A falu bosszút forralt, s elhatározták, ha kell az életük árán is visszaszerzik a leányt. De ha nem muszáj, inkább anélkül.

Sereget toboroztak, és a gonosz vonyergác nagyúr vára alá vonultak. Ám a remélt siker elmaradt. A sereg egyre fogyott, mind létszámban, mind élősúlyban, mivel igen kevés elemorzsiát vittek magukkal, s a várfal csak nem akart összeroskadni. Mit volt mit tenni, úgy döntöttek, hogy cselhez folyamodnak. Akadt a mustár harcosok között egy igen olvasott legény, aki hallott a trójai falóról, s azt javasolta a társainak, hogy ezt a trükköt vessék be itt is!

Igenám, de fatákolmányuk sokkal inkább hasonlított egy szárnyasra, mint egy falóra. Sebaj, gondolták, a gaz vonyergác úgysem látott még faludat. A csel fényesen sikerült, Dijonkát kiszabadították, és boldogan mentek haza. A kis település így kapta idővel a Sorkifalud nevet.

GÁVAVENCSELLŐ

Volt Magyarországon, nem is olyan rég egy olyan falu, amelynek polgármestere imádta a sportokat, s meg is tett mindent, hogy a falu lakosai is eddzék magukat. Az embereket össze-vissza szalajtotta, ismerőseit állandóan ugratta, és ő maga rendszeresen úszott, többnyire adósságokban.

Hej, azért a foci lenne az igazi, gondolta. A kisbíróval összedoboltatta a legényeket, de hamar kiderült, két egyeneset sem tudnak rúgni a labdába, s akkor a beívelésekről még nem is szóltunk. Mit volt mit tenni, idegenből hozatott játékosokat. A legmesszebbről Gá Va Ven érkezett, aki hazájában gólkirály volt, már a Ming dinasztia óta.

Az első meccs igazolta a polgármester igyekezetét. Gá Va Ven sorra dolgozta ki a helyzeteket, rúgta a gólokat. A lelkes szpíker imigyen áradozott: Gá Va Ven... csel... lő! A mérkőzést természetesen megnyerték fölényesen, s a hálás helybéliek falujukat a kínai csodacsatárról Gávavencsellőnek keresztelték el.

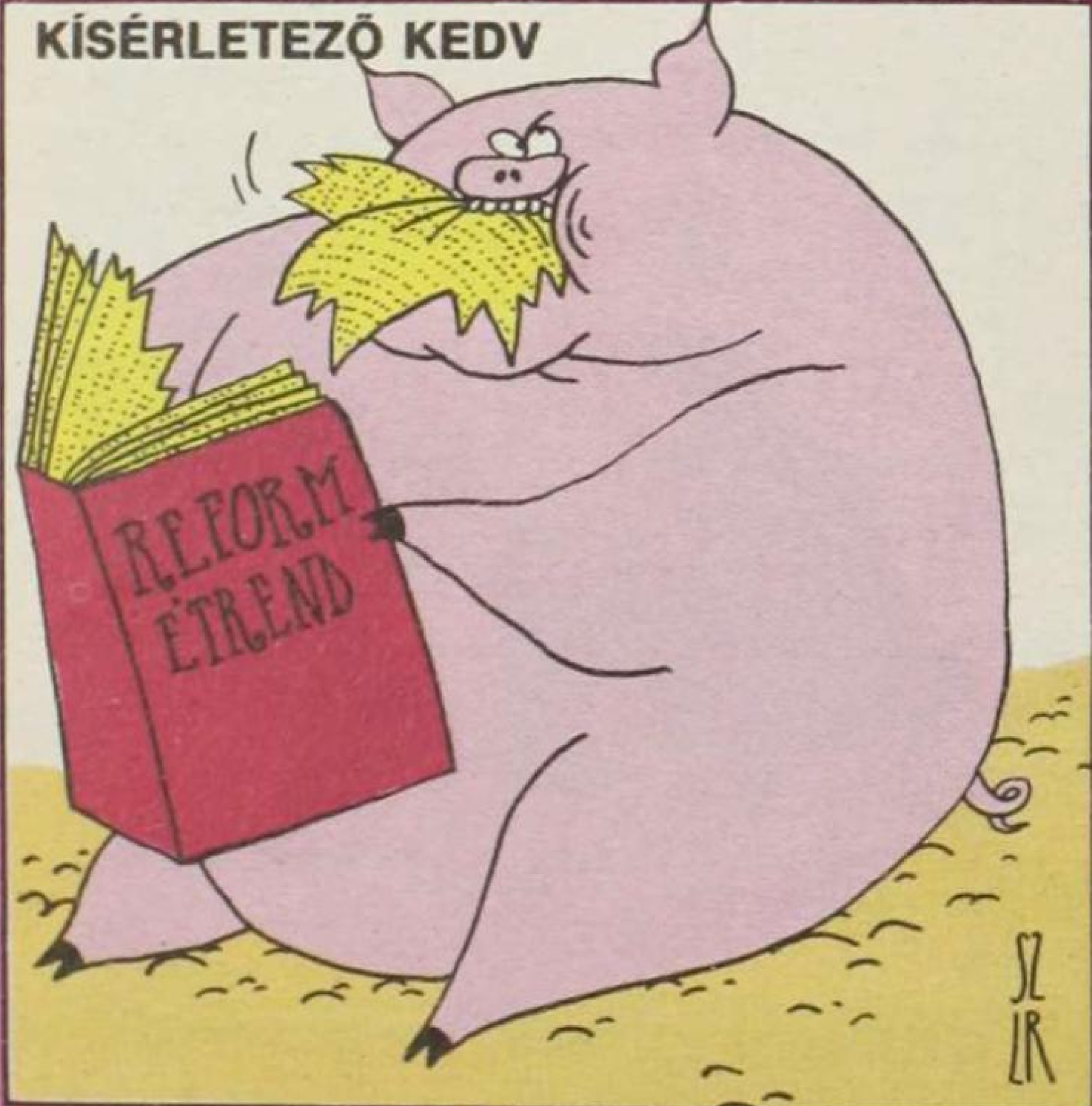
BORSODIVÁNKA

A Tiszafüred közelében lévő kisközség arról volt nevezetes, hogy lakói nem vetették meg a folyékony kenyeret, a sört. Nem volt éppen egy italozós falu, de munka után bizony megitták a magukét, olykor még a másokét is. Jó lokálpatrióták lévén fel-felhangzott a sóhaj a kocsmában: miért kell nekünk kőbá nyai világost innunk, be jó volna valami haza söröcske. Meghallván ezt Vánka Béla, a kocs máros, összeszedte (harisnyával a fején) többiek spórolt pénzecskéjét, s fölutazo Pestre. Vásárolt egy serfőző berendezést, odahaza elkezdte a saját készítésű sör főzését.

A falubeliek nagy örömükben és még na gyobb részegségükben az újfajta barnase pedig elnevezték a derék kocsmárosról Bo sodivánkának.



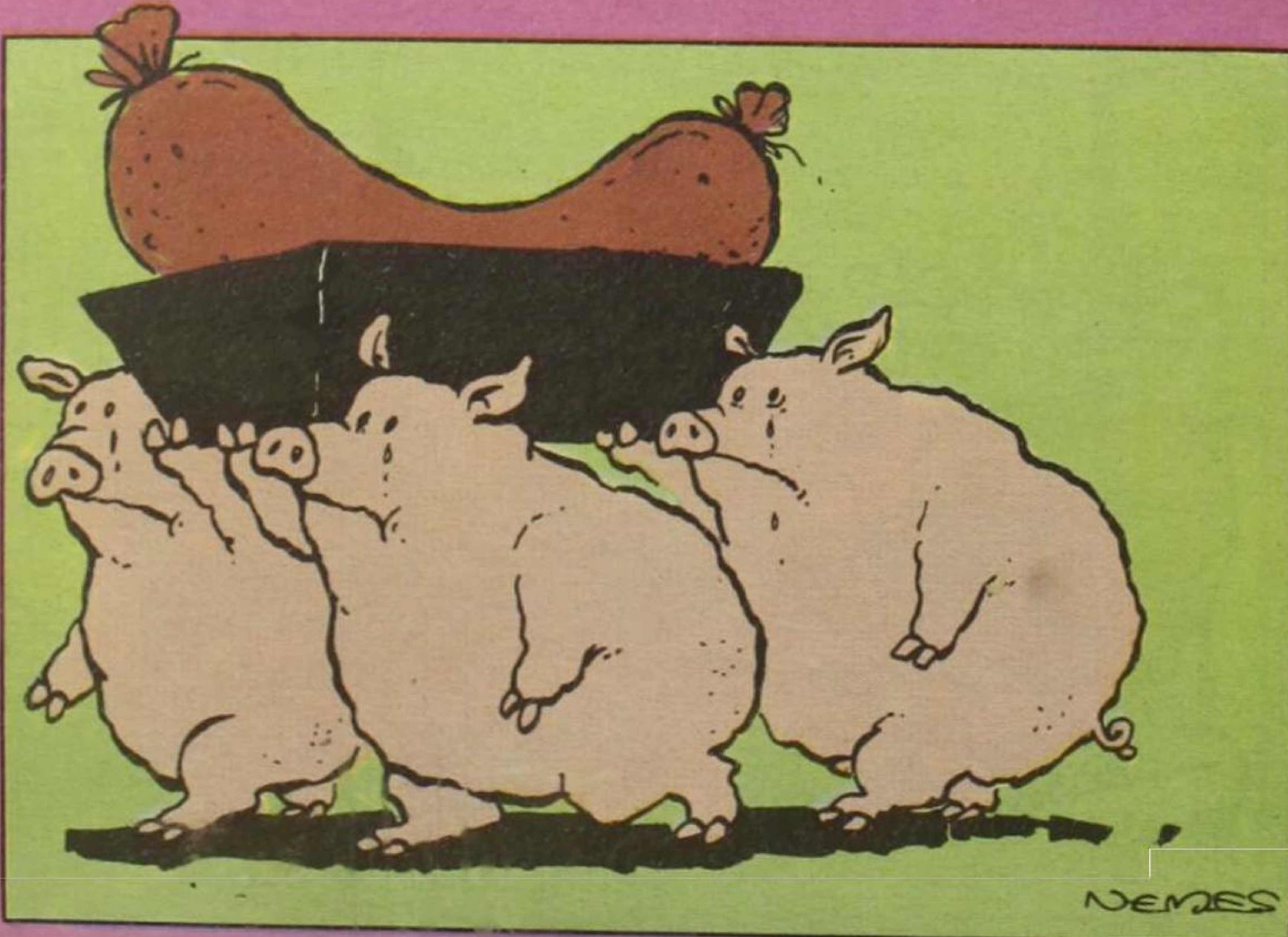
– Magukkal az a baj, Sanyi bátyám, ho nem tudják tolerálni a modern, alternatív zeteket! Nem viselik el a másságot!

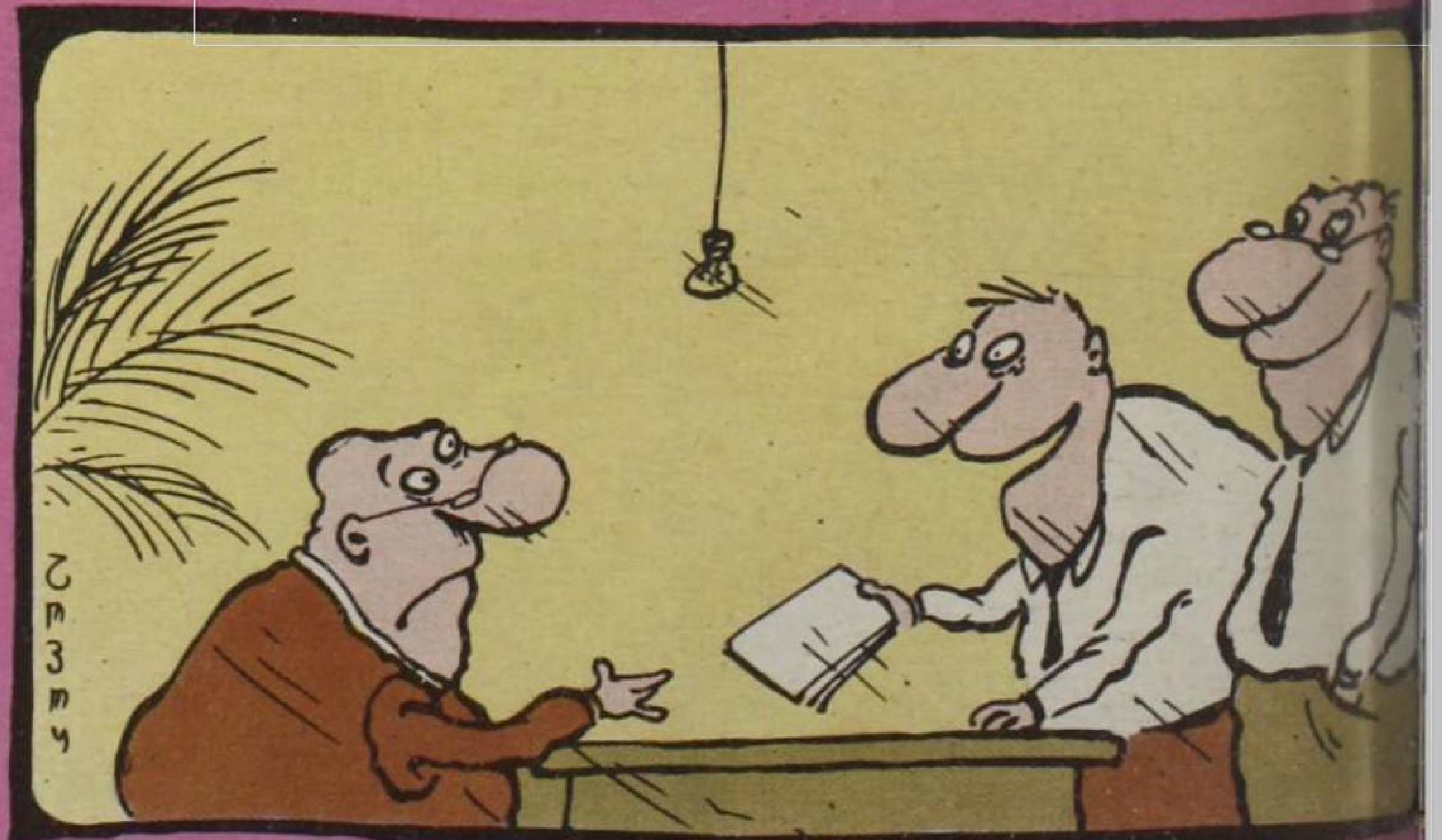






– Még mindig nem látom a sajtárakat!





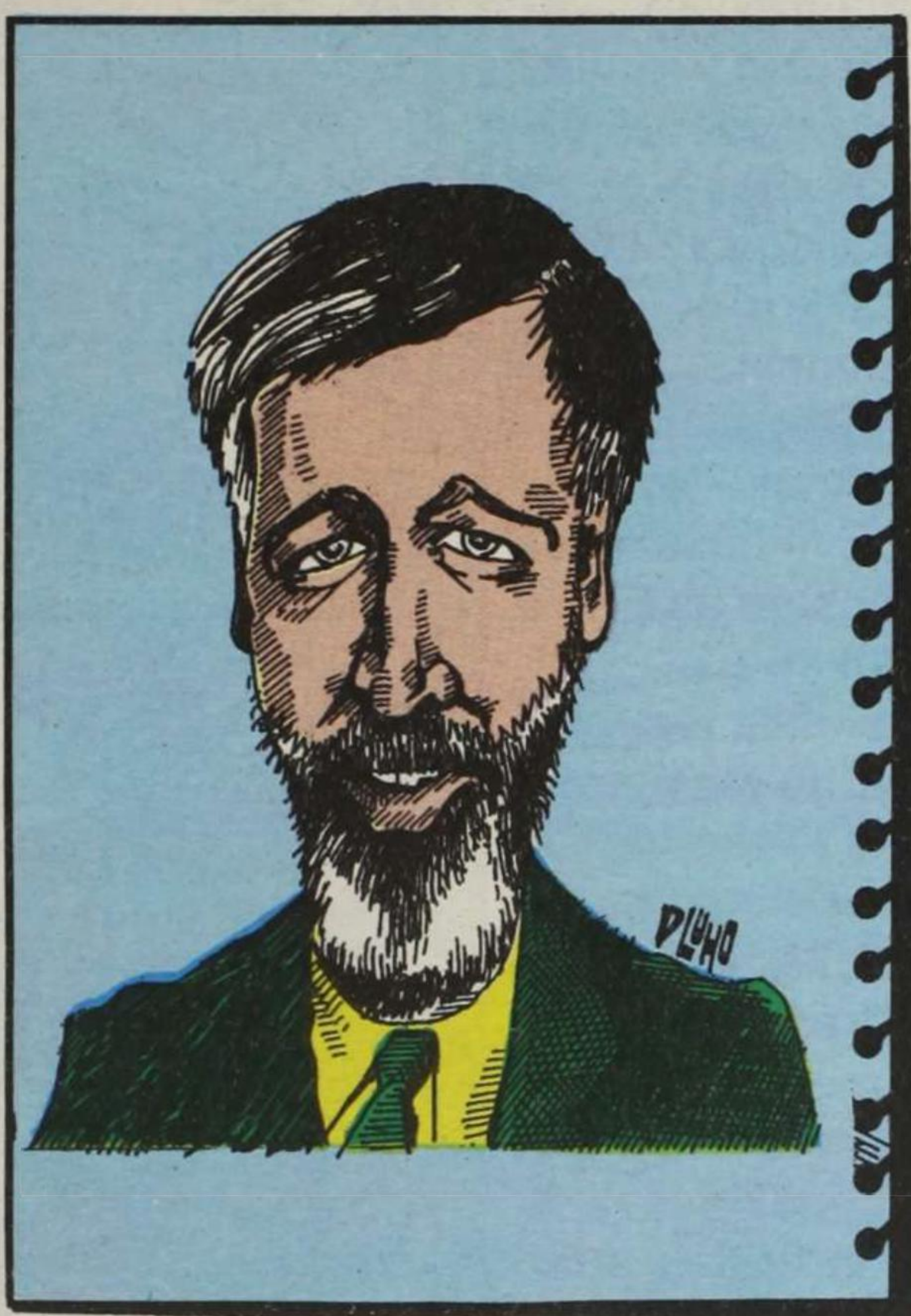
– Elkészült a jelentés, főnök. A mezőgazdaságban csökkent, a k életben viszont nőtt az állatállomány.

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

DR. MEDGYASSZAY LÁSZLÓ

országgyűlési képviselővel, a Földművelési Minisztérium politikai államtitkárával

államtitkári dolgozószoba páncélszek- en egy gyönyörű, nagy bronzló áll. Ké- kvő első kérdésünk:
eszünk mi még lovas nemzet?
. magyar mindig lovas nemzet volt, az a baj, hogy hol a ló egyik oldalára tünk, hol a másikra. Úgy érzem, egyes eteken ma is hívek maradtunk ehhez a sunkhoz. Azt, hogy a ló közepén ül- egyenes derékkal, meg kell tanulnunk. aglás veleszületett tudománya a ma- nak, de hogy jól lovagoljon valaki, azt orolni kell.
zzel a „veleszületett tudománnyal" vi- m kell. Összes felmenőm huszár volt, magam csak egyszer ültem lóháton – nagy sikerrel.
át úgy igazándiból magam sem lova- m életemben, tehát én sem vagyok lo- mber – ellentétben szegény édesapám- ő hat vagy hétéves korában kapott az bátyjától egy lovat – le sem szállt a ól mindaddig, míg osztályidegen volta e nem szállították. De később is, ami- z állami gazdaságban csikókat nevelt, olt. Én is olyan pusztán nőttem fel, ahol csikó volt egy karámban, s mi a szőrén ültünk egy-egy szelídebb csikót... Em- em egy Csillag nevű kis csikóra, ami- inn poroszkált a legelőn, mi, gyerekek, paszkodtunk a hátára... Később, amikor rvos lettem, akkor találkoztam ismét a ával. Gyakornok koromban megpró- k lóhátra szoktatni. Fölültem egy szür- hol vágtában, hol ügetésben kóborol- Marcal mentén, de meg kell mondjam, tudtuk megszokni egymást. Inkább át- ltam a motorbiciklire. A lovaglásból kóstolót vettem. Kellemes és jó sport, csak azért is, mert magas életkorban is ő, így az ember jól karbantarthatja ma- s a lótenyésztés, a lósport fegyelmezett reket kíván. Egy lóistállóban rendnek enni.
s tisztaságnak. Emlékszem, apám egy- azt mondta a mezőhegyesi ménesnél yésztéssel foglalkozó nagybátyámnak, a ló a legtisztább állat – mire ő azt zolta, kissé sértetten: „Tévedsz. A leg- bb élőlény." Talán nem véletlen, hogy omra mindmáig a legkellemesebb illat stálló szaga.
gen, a lónak ez a tisztaságigénye ered- yezi talán ezt a katonás veletörődést. Aki yésztéssel foglalkozik, az biztosan fe- mezett ember. Amerikában találkoztam atalasszonnyal, aki még az esküvőjére háton ment – persze a vőlegényével tt –, és aki négyéves kora óta lovagol. is látszik a mozgásán, tartásán.
Állatorvosi munkája során viszont nyil- főként túros hátú lovakkal találkozott. hát közös lónak...
Praxisomban leginkább szarvasmarha rtés fordult elő. De volt persze lóbete- is. Két kedvenc állatom van egyébként: és a kutya. Az egyik rendszerint harap, sik harap is, rúg is. Nekem ilyen problé- nemigen volt. Kutya ugyan meghara- néhányszor, de ló még nem rúgott meg.
És a politikában? Kapott rúgást és hara- ?
Hát... előfordult... De azt hiszem, a mos- munkámban nem a szakmai részt kell tartani, hanem azt az állatorvosi mentali- hogy nem csak a beteget kell kezelni, m a tulajdonossal is jó kapcsolatot kell mteni. Először a tulajdonost kell meg- tatni. Én minden embert kezelek a pra- mban – aki nem ezt teszi, nem tud megél- z állatorvosnak pszichológusnak is kell



lennie. És ha azt akarja, hogy a falu őt elfo- gadja, befogadja, megfizesse, akkor ki kell szolgálnia a falut. Úgy kell lefeküdnünk min- den este, hogy mindent megtettünk a bete- gekért. Mi az orvosi esküben nem azt fogad- tuk meg, hogy meggyógyítjuk a beteget, hanem hogy a tudomány korszerű eredmé- nyeit felhasználva mindent elkövetünk a gyógyulásáért. Ez az, amit át szeretnék hozni mai munkámba, a politikába. Minden tőlem telhetőt megteszek a betegért. Beteg a ma- gyar mezőgazdaság? Igen, beteg. Minden betegség rajta van, mint azon a bizonyos állatorvosi lovon. Mindent elkövetek a gyó- gyulásáért. Akkor alszom nyugodtan, ha minden nap megtettem, amit tehettem... És a siker nem csak az orvoson múlik, ez így van a politikában, gazdaságpolitikában, a mezőgazdaságban is... És még valami: az állatorvosnak őszintének kell lennie. Meg kell mondania, mi várható. Ha ezt valaki nem tartja be – nincs jövője a faluban. Így van a politikában is. Mondjuk meg mi a helyzet! Ezért nem féltem kimondani, hogy a mező- gazdaság válságos helyzetben van. De az okát is meg kell mondani, különben nem tudjuk megkezdeni a gyógyítást! A tüneti kezelés nem elég, a rossz okokat kell meg- szüntetni, akkor érünk el eredményt. Ezért mondom mindig, hogy a mezőgazdaságban nem politizálni kell, hanem elemezni a hely- zetet, aztán a lehetőségekhez igazodó gyógymódterápiát kell alkalmazni. Ez felel meg az én politikai mentalitásomnak, hozzá- állásomnak, gyakorlatomnak. Tapasztalatom szerint ezt a tisztességes partnerek el is fo- gadják, és ezt is kívánom csinálni mindad- dig, amíg esetleg újra állatorvos leszek.

– Az imént egy szokatlan kifejezést hasz- nált: „volt lóbetegem is". Ezt még nem hal- lottam. Azt annál többször, hogy lódoktor. Nem sértő ez a meghatározás? Magam olyannak érzem, mint amilyen a színészek- nél a „ripacs".

– Nem, ez nagy tévedés. A lódoktor – semmi sértő nincs ebben – onnan adódik, hogy valamikor a ló volt túlnyomó többség- ben. A ló volt az ember legfőbb társa, nélkü- le lehetetlen volt az élet. Ezért nevezték ló- doktornak az állatorvost. Érdekes egyéb- ként, hogy az állatorvos képe mindig kicsit mosolyt is fakaszt az emberekben. Valami- kor borvirágos arcú, kicsit kulturálatlan falu- si embernek képzelték. Én büszkén vállalom a lódoktorságot. A vidékiséget is. Nem azt, ami az ostoba emberek fejében él, hanem azt, ami a vidéki emberek szolgálatát jelenti. Nézzék csak meg, hogy a közéletben hány állatorvos van: képviselők, polgármesterek, önkormányzati képviselők. Tehát a vidéki ember szemében az állatorvos – vagy ha úgy tetszik, a lódoktor – nem gúnytárgy, nem műveletlen ember, hanem hiteles, művelt tagja a társadalomnak. A falusi közösség megkívánja, hogy az állatorvost megfelelő szinten lássa.

– Vannak viszont, akik a politikát egyfajta állatkerthez hasonlítják. Talán a politika gyó- gyítása miatt van szükség az állatorvosokra?

– A politika is, az állatkert is sokszínű. De azért ne hasonlítsuk a politikát az állatkert- hez. Egészen másfajta dolog ez. Bár kétség- telen, néha adódnak állati dolgok a politiká- ban... Azt hiszem, politikussá válni ma kevés ember tud Magyarországon. Magam egye- lőre csak egy politikust ismerek az ország- ban. Pontosabban ő pillanatnyilag nincs az országban. *(Beszélgetésünk Antall József kölni gyógykezelése idején volt.)* Politikus- nak lenni – rang. Én nem hiszem magamról, hogy politikus vagyok.

– Hanem?

– Mondjuk így: közéleti ember. Botcsinál- ta politikus, Ady szavaival „muszáj Herku- les"... Horváth Balázs mondta: mi kaptunk egy nagy kabátot, ebbe kell belenőnünk. Hát még lötyög rajtunk... Hogy én mikor „növök bele" a kabátomba, nem nekem kell eldön- tenem, hanem a közvéleménynek.

– A közvélemény viszont csak akkor tud dönteni, ha megfelelő tájékoztatást kap. Ön egy ideig az MDF sajtóügyeit intézte. Mi a véleménye a sajtóról?

– Nagyon fontosnak tartom a sajtót, ennek megfelelően igyekeztem mindig jó kapcso- latokat fenntartani. Soha nem volt bennem előítélet. Azt hiszem, ennek köszönhetem, hogy eddigi pályafutásom alatt csak három- szor éltek vissza azzal, amit mondtam. Igaz, akkor nagyon... Általában köszönettel tarto- zom a sajtónak, hogy velem így viselkednek. Nekik köszönhetem, hogy országosan is- mert lettem. Nem a saját személyem miatt fontos ez, hanem az ügy érdekében, amelyet képviselek. Szerénynek kell lenni, és nem szavakkal, hanem tettekkel bizonyítani. Mert mondhat mindenki, amit akar – a közvéle- mény a tettek alapján ítél. Nem vagyok egy Bibó-tudós, de annyit megjegyeztem tőle, hogy hosszú távon csak a tisztességes politi- kának van helye. Ezt lehet humorral is csinál- ni, komoran is – de csak tisztességesen sza- bad. Ez a titka annak, hogy az ember a köz- vélemény szemében hosszú távon hiteles maradhasson.

– A mezőgazdaság mai állapotában van helye a humornak?

– Hogyne. De mostanában – sajnos – csak a szüreti mulatságokon és a borversenyeken...

BODNÁR GYULA:

„ALMA" A FA ALATT

Ne vegyék szélsőbalos nagyképűségnek, de nekem nem gond a karácsonyi ajándékozás. Annak ellenére sem, hogy kiterjedt rokonságom van és neveltetésem is ajándék-orientáltságúra sikeredett. Tartom magam a régi rómaiak azon mondásához, miszerint: „Donore necesse est!", azaz: ajándékozni pedig muszáj!

A másik szerencse, hogy mi egy igen összetartozó család vagyunk. Összevissza tartozunk egymásnak. Így aztán mi nem vesszük, hanem jóváírjuk az ajándékokat. Hogy érthetőbb legyen a dolog, íme az alaphelyzet:

Lajosék tartoznak nekünk azzal a hétszázezer forinttal, amiből kétszázezret Kláriéktól és ötszázezret Eleméréktől kértünk kölcsön. Ugyanis: mi imádjuk a Lajosékat, és amikor Lajosék szerették volna megvenni egy aukción III/III. Ramszesz bifokális lúdtalpbetétjét, akkor nem volt pofánk azt mondani a Lajoséknak, hogy nincs egy árva vasunk sem.

Ugyancsak tartozunk – de most a Gézáéknak – azzal a hatszázezerrel, amiből nekünk tartozik az Éva hússzal az új fülbevalója, Olgi néni tízzel a kontaktlencséje és Elvira ötszázhetvenezerrel a bal felső hídja miatt.

Természetesen Kláriék is tartoznak nekünk, ugyanis amikor a feleségem lottószelvényét félrelőtte a műhold, és így az asszony nyert a türkisztáni hetes lottón másfél milliót, kölcsönadtunk nekik kilencszázezret arra a melegen hengerelt franciaágyra, amit dél-amerikai körutazásukkor fedeztek fel egy tűzföldi régiségkereskedésben.

Ezen felül Gézáék is tartoznak nekünk, méghozzá nem is kevéssel! Nyolcszázötvenezret adtunk nekik kölcsön, hogy kifizethessék a tatarozási költségét annak a visszakapott egynegyed szobás társbérleti szuterénnek, amit annak idején még a szüleiktől államosított a „néphatalom".

Így állnak nálunk a dolgok, ebből fakad aztán az előbb említett pénzügyi tranzakció, miszerint mi nem vásárolunk, hanem jóváírunk. Kényelmes dolog, nem kell végigloholni a fél országot, és nem kell őrjöngenünk a hiánycikkek miatt sem.

Gézáéknak átadtuk karácsonyi adósként Évát, Olgi nénit és Elvirát, Kláriéknak és Eleméréknek pedig megosztva a Lajosékat.

Kláriék a hétszázezres nettó tartozásunk fejében jóváírták nekünk az ő adósaik közül Joe bácsit a los angelesi kapucinusok szeretetotthonából, José Garcia nevű kuzinjukat a Fülöp-szigetek felségvizeiről és Tatjana nénit Szemipalatyinszk egyik mulatóiról világhírű elővárosából.

Hasonlóképp jártak el Gézáék is, a potom kettőszázötvenezerért nekünk ajándékozták Ion sógorukat Cluj-Napocából és másodunokatestvérüket, Františeket Gabčikovóból.

Úgy néz ki a dolog, hogy ezzel le is van tudva erről az évről az ajándékozás. Ki sem kellett tennem a lábam az utcára, és mégis minden a legteljesebb rendben van!

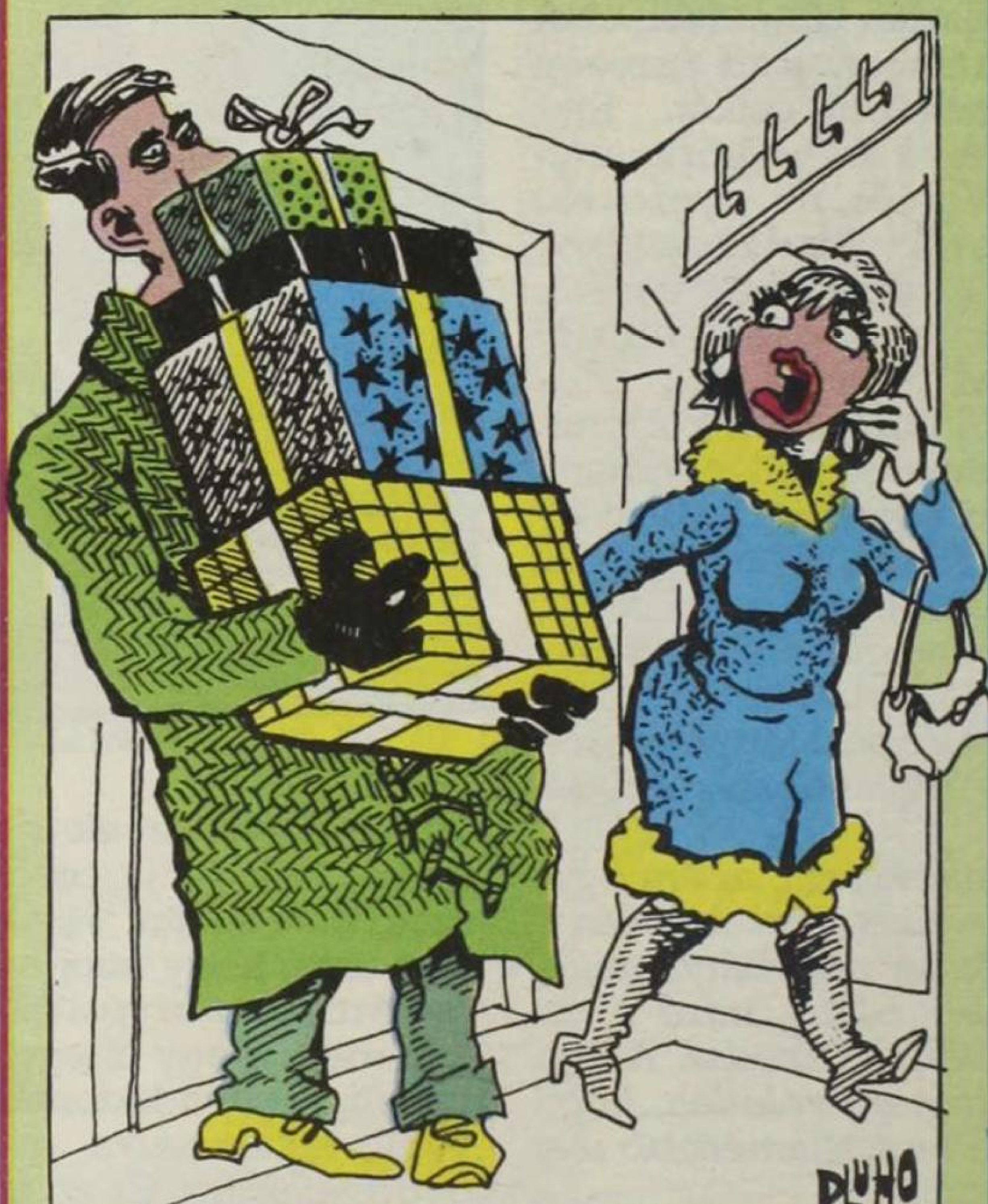
...Hogy milyen ajándékot fog kapni a feleségem? Ez most miért érdekes? Hogy ő is a családhoz tartozik, azért? Ha megígérik, hogy titokban tartják a dolgot, akkor elmondom:

Ahogy utánaszámoltam, kétszázötvenezerrel többet adtunk kölcsön, mint amennyink volt! Mit adhatnék ezért neki mást, mint kárpótlási jegyet. Igen!

Kárpótlásul egy jegyet a „Fösvény" nyilvános főpróbájára.



– Aranyoskám, ezt még tavaly tettem be...



– Te jószagú... Hisz ez nem is az én férjem!



– 24 karátos mini platinafenyő. Uraságodnak megszámítom 12 ezerért!



– Anyucikám, van
kell ajándékot venne
nak!

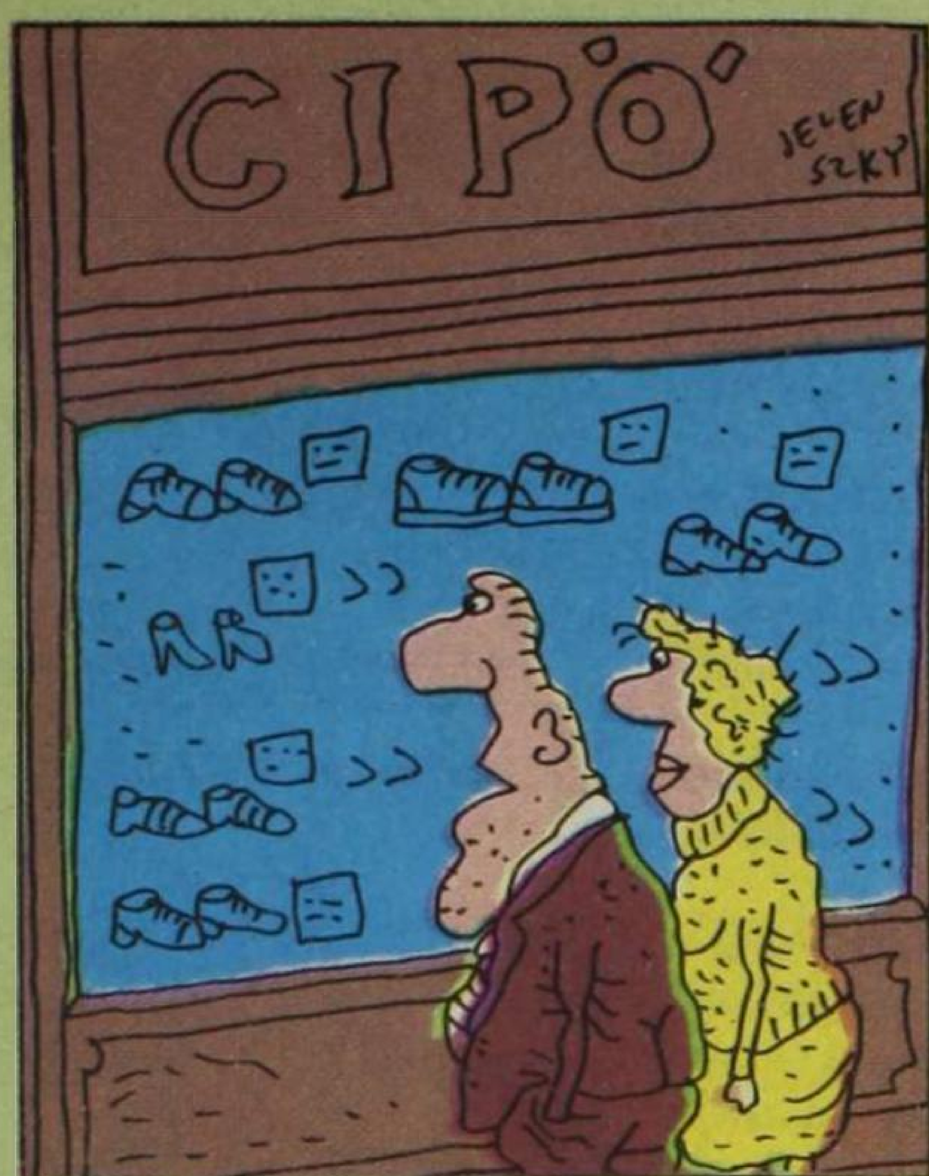






számodra: nem
gvettem magam-





– Hát, ilyen árak mellett nem könnyű dönteni a gyereknek: nősül vagy cipőt vesz...

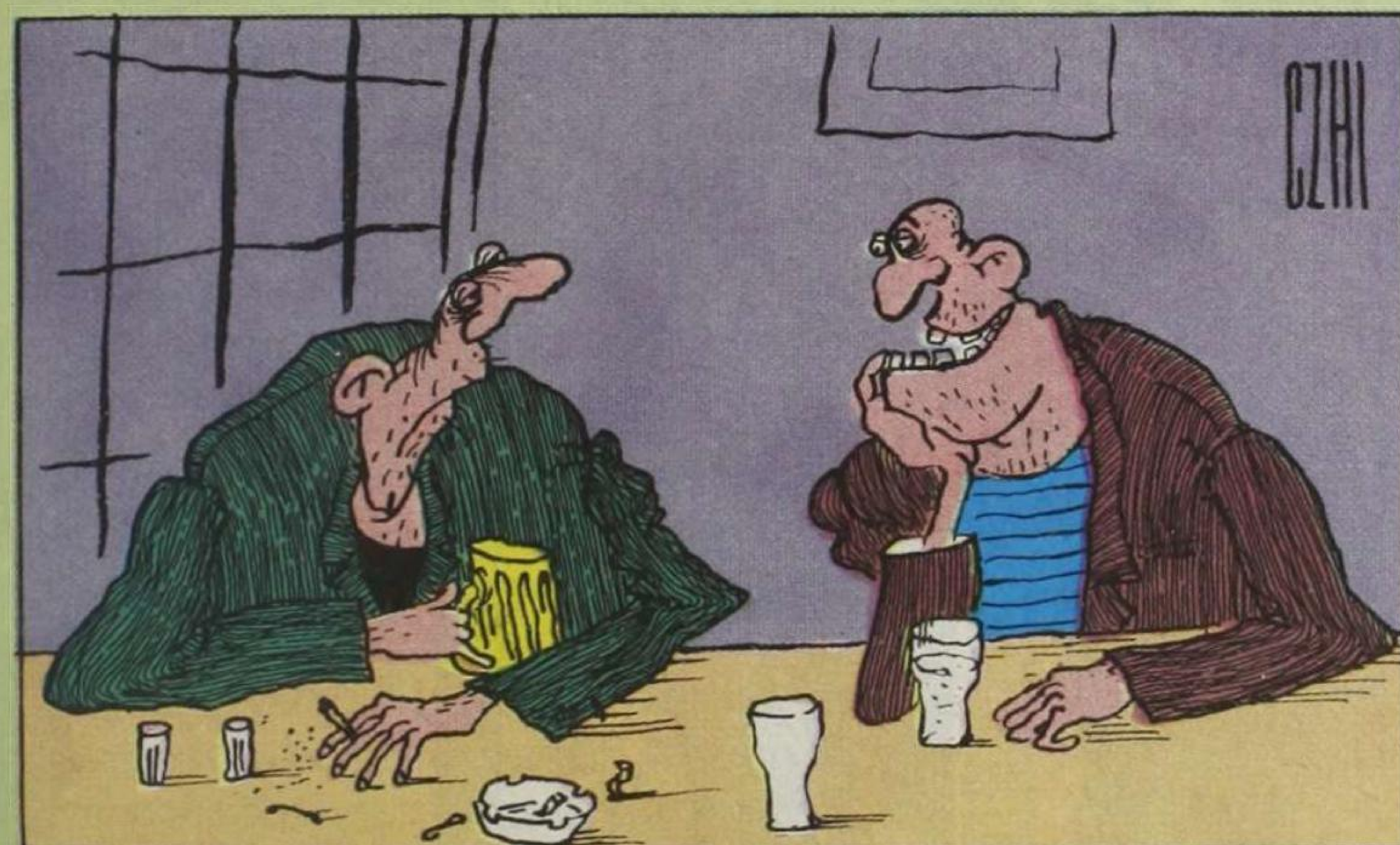


– Mondja, jóember, eljönne hozzánk karácsonykor egy félórára? Meglepetést szeretnék a feleségemnek szerezni...



– Mindenkinek megvan a maga..

Karácsony előtt a zaciban: – Tessék mondani, aranyhalat beveszneк?



– Én már évek óta nem csinálok gondot az ajándékozásból. Karácsonykor egyszerűen nem iszom és nem verem össze a családot. Öregem, azt a boldogságot látnod kellene!



– Lássa be, kolléga. A mi életformánknak is megvannak az előnyei!

WALTER BÉLA:

AJÁNDÉKVERS*

Lobogtatja nejem reggel,
elkészült a rokon-lista:
pont földig ér, milyen mókás!
(Miért lettem humorista?)

Hurrá – nyögöm –, kezdődhet a
nagy össznépi adok-kapok,
ettől jön rám idegzsába,
s Vízkeresztig sajoghatok.

Nézzük tehát, mit is rejt a
leértékelt dunnaciha
– perselyemnek malaca van! –,
mit vihetnék a zaciba?

Párom nógat, induljak már,
a nyakamra csavar sálat.
Megyek, szívem, de előbb még
jól fölkötöm a gatyámat.

Butik, kis- és nagyáruház
egytől egyig műélvezet,
mert a fő, hogy mind elköltsem
a megspórolt zsebpénzemet.

Tantim kap egy turmixgépet,
hogy az ura el ne verje,
müzlijét a pálinkával
reggelente az keverje.

Ipam, napam kapnak tőlem
öntapadós matricákat,
hogy azokkal jelöljék meg
a gézengúz unokákat.

S Mihál' bának, aki böllér,
túlélőkést hajkurászok,
alpinista sógornőmnek
hátizsákért falramászok.

Canberrában csomagot vár
három pöttöm keresztgyerek,
nékik szánkót küldök expressz,
s némi havat mellékelek.

Jégeralsót svédcsepp helyett –
jön távirat dédapától,
kipipálom őt a listán,
s nem látok már a pipától...

Fenyőágon dilibogyó
tíz tobozzal nekem terem,
karácsonyi bevásárlást
egy év alatt kiheverem!

* Ajándék versnek ne nézd az okát.

Szex is kell!

Mit ki nem találnak ma már! Lépten-nyomon megállásra késztet a számtalan ötlet: villog a kirakat, halk muzsika zsong, és feltétlenül mozog is valami. Persze, hogy megáll a járókelő, s néz. Legjobb, ha oda se fér. Máris félrelök, letapos mindenkit, és lihegve bámulja, mit néz a másik.

Így esett a minap is. Műszaki cikkek legújabb leleményei közt adta elő szolid magánszámát a főszereplő. Finom, szürke bundát viselt, derékhoz simulót, csuklóig zártat. Szelíd fekete cipőgomb szemek, mozgékony fülek, s slepp gyanánt egy karcsú farok. Egér, igen! Sikkes léptei, előkelő suhanásai azonban inkább egy folytatásos ausztrál tévéárvalányhoz tették hasonlatossá.

– Mit ki nem találnak! – hümmögött valaki.

Az egér undorral megszagolta a hifitornyot, s bár menő japán gyártmány volt, látszott, szívesen elcserélné a legkisebb darab sajtra is.

– Tranzisztoros egér – nyomta orrát az üveghez egy srác.

– A flancokat! – vetette ellene az öccse. – Távilányítós!

– Idomított – biggyesztett más.

És felüvöltött az ügyeletes gyerek: – Mama, vegyél nekem egeret!

A mama csinos volt, besegített az ügyeletes „sose lehet tudni!" pacák: – Nem eladó, kisfiam! Kirakati mintadarab.

– Megkéldezzük! – nyomultak befelé lelkesen a gyerekek, és az események felgyorsultak.

A kirakati függöny kissé félrehúzódott, feltűnt egy férfi, mögötte a félénk bolti hölgyek, ez utóbbiak hatalmas sikollyal, egyetlen ugrással a pult tetején termettek, szoknyáikat a nyakukba kapva.

Nem így a bátor férfi, aki seprőt ragadott, s egyetlen jól irányzott csapással stabillá alakította a kirakatot.

Kint már persze hatalmas tömeg figyelte az előadást, többen felkiáltottak, egy idősebb dámának széket-pohár vizet hoztak, s szóltak az ügyeletes égimeszelőnek, hogy ne álljon pont elé.

Az egérke nem töprengett tovább, hogy ehető-e az aranylemez, szemét lezárta a cirokfonat. De az előadás még nem ért véget. Vízparton is megesik, hogy a néző mind a halnak szurkol, itt is egérpárti volt a zöm. S figyelte, ahogy a férfi, teljes diadallal, gúnyos mosollyal, farkánál fogva kicsippenti az egeret a közfigyelemből.

S mert valamirevaló mai előadáson a szex sem hiányozhat, ebből sem hiányozhatott.

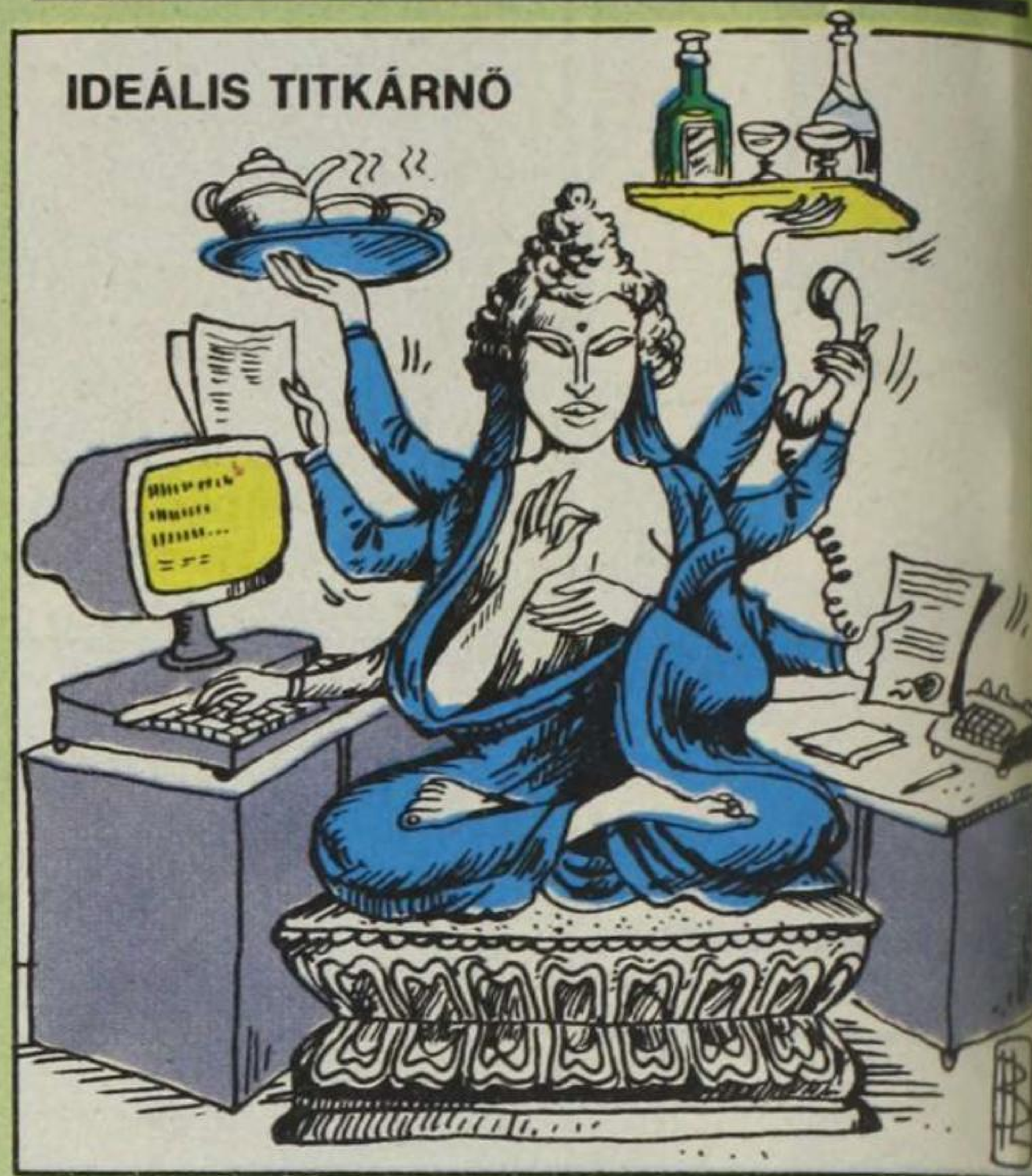
– Magának hogy esne, ha így vinnék? – kiabált be a dühösen is igen csinos mama.

– Próbálja ki – súgta biztatóan az egeres férfi, és kacsintott egyet, mielőtt eltűnt volna.

G. SZABÓ JUDIT

„Ha én vagyok alul, nem kapok levegőt. Ha én vagyok felül, fáj a derekam. Ha viszont oldalt fekszem, nem látom a tévét."
(O. Vidon, szexológus)

IDEÁLIS TITKÁRNŐ



Rázós szex: VILLANYPÁSZTORÓRA

INFANTILIS PORNÓFILMEK



– A Hótehénke és a Hamupopóka után leforgathatnánk a Csipkepopsikát is...

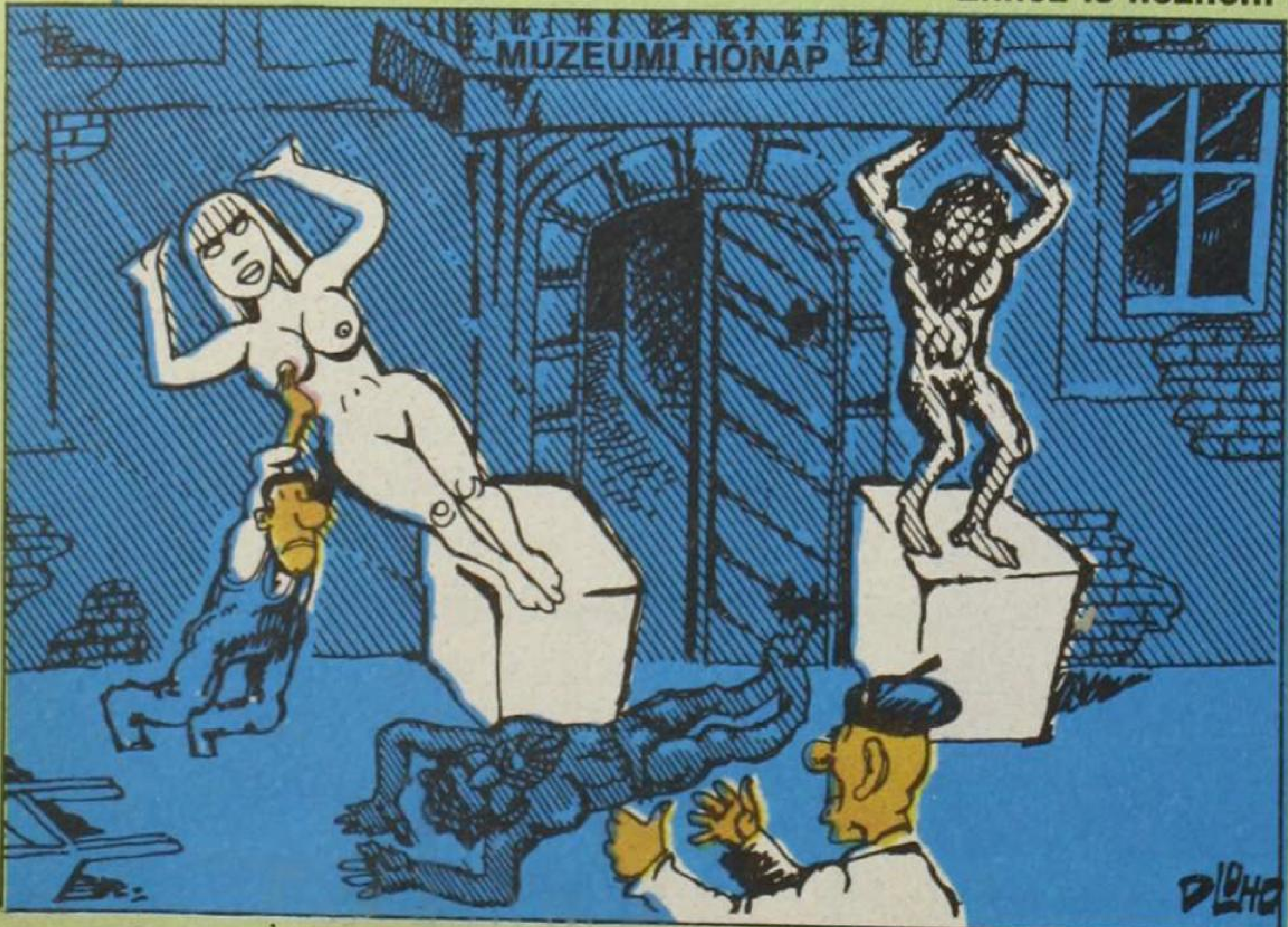
A BANKSZFÉRÁBÓL ÉRKEZETT



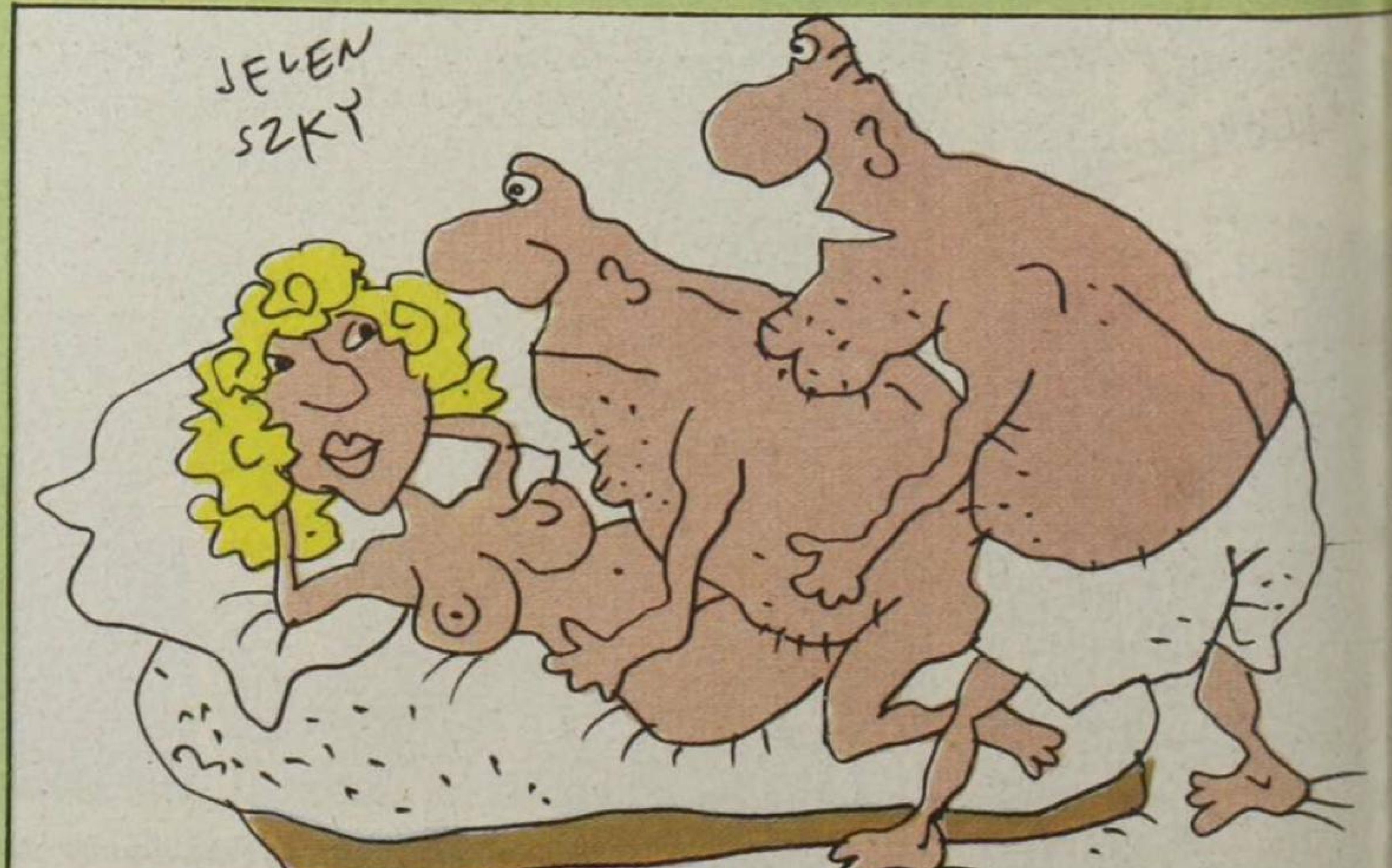
– Ehhez is hoznom kell két kezest?



– Azt írja, hogy betartják az Etikai Kódexet és a választásokig csak télikabátos szexbombák képét közlik...



– Itt is fiatalítunk...



– Tiltakozom! Magad alá gyűrted a tv-t! Gizikét nem hagyom!

A vadász ül

Mármint, az orvvadász ül. Főleg akkor, ha rajtakapták. Nem a költőien szép „hosszú méla lesben”, hanem az esetek többségében szigorítottban. Így járt, kérném tisztelettel, szegény szépapa is, akinek számottevő bűnei között az volt az egyetlen, hogy – miként azt Katona József is megírta – néha-néha leütött „egy rossz galambfiat”.

Régen volt, talán csak koncepciós ügy volt az egész, de tény – az ősök kromoszómái rejtette vadászösztön mélytudatparazsa azóta is olthatatlanul izzik családunk hamualattijában.

Drága szépapa! Az ő kifinomult szimatával még hátszélben is meg lehetne különböztetni az ötéves kékfrankost a tíz perce fénymásolt százfrankostól.

No, és a maga fabrikálta csapdák! Ezek aztán valódi műremekek voltak. Halvány fogalma nem volt olyanokról, mint „választási ígéretek”, meg „válságkezelési program”, ennek ellenére pontosan tudta, hogy mihez mi kell. Ha ő szarvasnak vetett tőrt, akkor tuti, hogy abban másnap szarvast és nem pörölycápát talált! Mindig biztosra ment, de – milyen is az élet! – ennek ellenére egyszer mégis lebukott. ...Nem, nem tévedett! Akkor is biztosra ment, csak az volt a szépséghibája az esetnek, hogy rendőrbiztosra.

Ilyen előzmények után nem lehet azon csodálkozni, hogy kései utódai is lelkesen hódoltak a vadászatnak, ám ahogy teltek múltak az évtizedek, úgy változtak a célpontok. Felmenőim leginkább a hozományvadászattal múlatták idejüket, de a harmadik orvul nyakukbavarrt hitvestárs után jobbnak látták új vadászösvényre lépni, így e rendkívüli módon kockázatos tradíció nem öröklődött tovább.

Későbbiekben vadásztak még eleim nyugdíjas állami állásokra, jól szituálható baráti összeköttetésekre és természetesen szoknyákra is mindaddig, amíg egy rendkívül rövidlátó ötödunokabátyám Isonzónál bele nem habarodott egy skótszoknyás szpáhi kapitányba.

Manapság már sokkal szelídebb körülmények között vadászgatunk, de a kaland izgalma mindent pótol. Nagyapámat a kutyája sem irigyelte azért, hogy hetente három oroszlánt is becserkészett, de miattam tavaly a fél megyét ette a sárga irigység. Máig nem tudják, hogyan sikerült a fűtési szezon kellős közepén becserkésznem azt a húsz mázsa oroszlányit, aminek csupán a fele volt kő és agyag.

A dédapám négyszintes udvarházát fél év alatt építették fel, de mi ez ahhoz képest, hogy én két évig vadásztam egy kőművesre. Ötéves kemény hajtással tudtam becserkészni egy Trabant-kiutalást, arról nem is beszélve, hogy tíz évi nyomkeresés után jöttem rá; nagy vadat (lásd: öröklakás, trikotázs, masszázsszalon) puskavégre kapnom még nyomokban sincs esélyem.

Mostanra teljesen leépültek a vadászambícióim. Ma már ott tartok, hogy üzletről üzletre járva – a feleségem házimunkáját megkönnyítendő – mosómedvére (omosis liposensis) vadászok és abban reménykedem, hogy hátha sikerül becserkésznem még egy öblítőmedvét is hozzá.

Egyébként úgy döntöttem, hogy visszavonulok. Nem mintha rossz puskás lennék, de egyre csak jönnek vissza a régi „vadászok”. Velük egy körvadászat roppant kockázatos. Ezek ugyanis mindig fej fölé lőnek. ...Lábfej fölé!

(BODNÁR)



– Szóval orvvadászat ügyében akar bejelentést tenni...

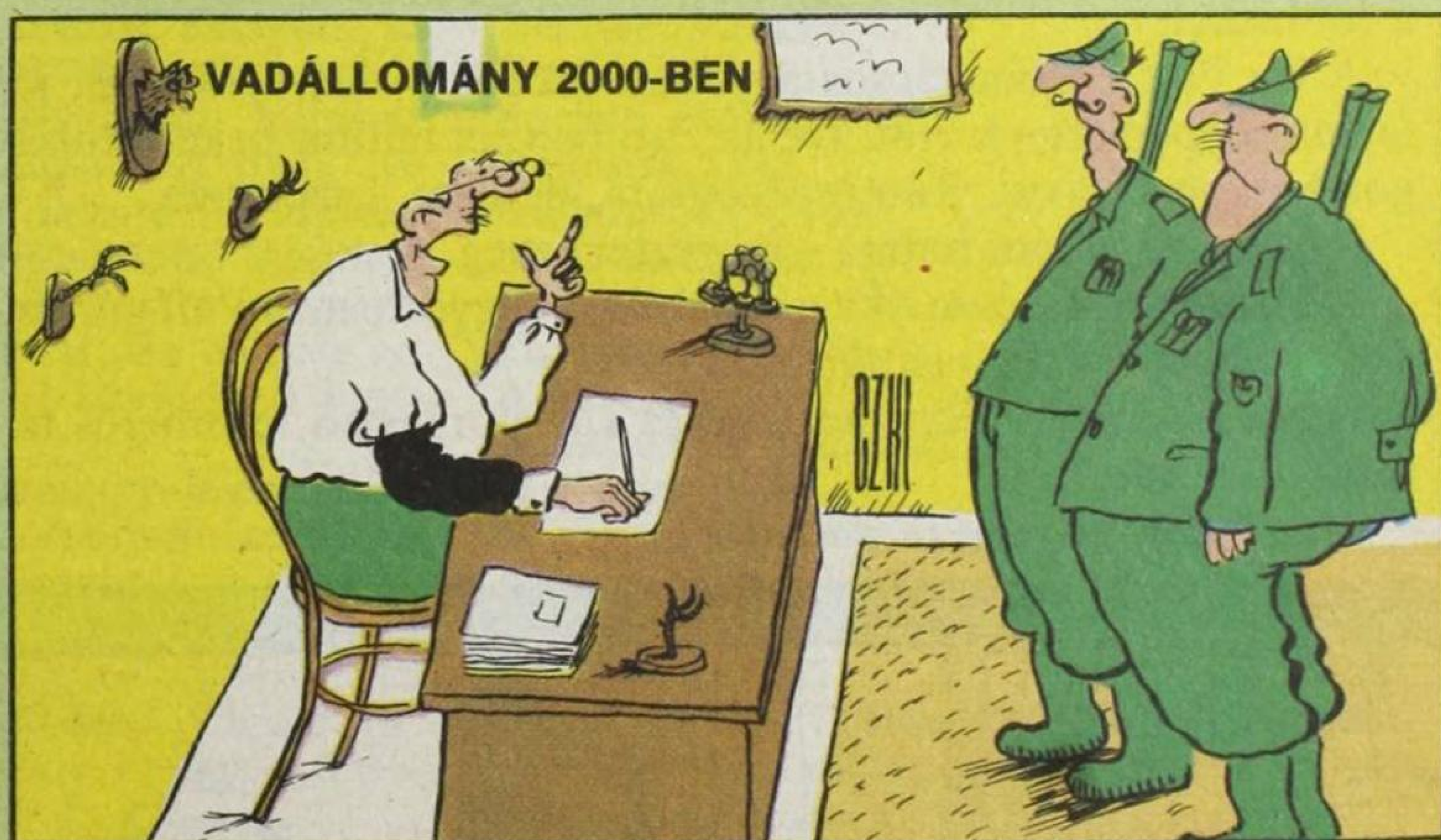
RAMBÓ



ORVVADÁSZOK



– Öreg volt a fácán, vagy tévedésből a cimbalmot főzted a levesbe?



– Sajnálom, sporttársak, de önökkel sem tehetek kivételt, minden vadásznak csak évi két veréb kilövésére adhatok engedélyt...

VADORZÓ



SOMOGYI PÁL:

A Paff Emil akció

Mostan elmondom, hogy miként kergettem a pusztulásba Paff Emilt, a kritikust, abból kiindulva, hogy éppen eljött már az órája Paff Emil megszüntetésének.

Azt is el kell mondanom, hogyan került Paff Emil arra a magaslatra, ahonnan most már időveszteség nélkül le kell lökni őt. Paff néhány évvel ezelőtt még egyszerű sóhivatalnok volt, talán csak elégedetlenségével tűnt ki a többiek közül. Paff szenvedélyesen írt be a panaszkönyvekbe, anélkül, hogy a reá érkezett válaszokat elolvasta volna. Így fejlődött ki benne a kritikusi morál. Pályájára igen ösztönzően hatott egy napilap olvasói fórumában megjelent levele, melyben kikérte magának, hogy olyan szobrot állítanak a lakóháza elé, mint Sajó Somáé. A napilap még vitát is rendezett a levele nyomán, hangsúlyozva minden állampolgár jogát a bírálathoz. Ez indította el Paff Emilt a kritikusi úton, felismerve, hogy a műbírálathoz nem hozzáértésre, hanem állampolgárságra van szükség. Paff Emilnek számos hiányossága mellett elsősorban humorérzéke nem volt, ezért a humoros művek bosszantották a leghevesebben, így hát specializálta magát a humoros művek bírálatára, melyeket szenvedélyes haraggal ostorozott.

Kapcsolatunk innen ered, és noha beszélő viszonyban vagyunk egymással, e viszony soha nem vitt elvtelenségre: ő éppen úgy utál engemet, mint én őt.

A Paff Emil akciót az elmúlt héten hajtottam végre, egy véletlen segítségével. Egy üdülőben futottunk össze, ott tudtam meg, hogy Paff ifjú apa: háromhetes fiúgyermeke van.

– Gratulálok – mondtam neki –, őszintén kívánom, hogy ne hasonlítson rád. Különben jól működik?

– Hibátlanul – felelte Paff. – Nézd meg, ha akarod, itt van ő is, a mamája is. Hátul lakunk a kerti házban, hogy ne zavarjuk a többieket.

A kis Paff Zoltán rácsos ágyában feküdt a zárt verandán, jól fejlett, szép gyermek volt. De az első perctől feltűnt nekem túlságos komolyságával. Rámosolyogtam, de nem viszonozta.

– Nem túl vidám baba! – jegyeztem meg.

– Bizonyára nincsen oka a nevetésre – jegyezte meg Paff gúnyosan –, ebben máris hasonlít rám.

Ismét a kisgyermekre néztem, és egy borzasztó felismerés támadt bennem:

Ez a baba nem tud mosolyogni!

Erre a babára még nem mosolygott rá senki! Paff Emil nem tud mosolyogni – ez közismert dolog. A felesége pedig mintafeleség, egyszerűségében, ösztönös alkalmazkodásában – (férjéhez), hogy házaséletük zavartalan legyen – már régen elfelejtett mosolyogni.

Ekkor fogant meg bennem az ördögi terv! Az alkalmas pillanatra várva, midőn a kisbaba őrizetlenül maradt a verandán, belopóztam hozzá, s rámosolyogtam.

Csodálkozva nézett rám, nem ismerte ezt a kifejezést.

Ekkor mutatóujjamat az álla alá helyeztem, és a nyakát megcsiklandozva ujjammal, egyidejűleg így szóltam:

– Kucc, kucc!

Erre egy kis grimaszt vágott. Ez még nem volt mosoly, de szemmel láthatólag tetszett neki az ujjaim által kiváltott érzés. Megismételtem a mosolygást és a simogatást:

– Kucc, kucc!

A baba szájszöglete megrándult, majd felfelé kerekedett. A mindmostanáig mozdulatlan nevetőizmok funkcióba léptek.

– Mit csinál?! – kiáltotta mellettem egy ijedt hang. Felpillantottam: Paff felesége állt az ajtóban.

– Semmi különöset – mosolyogtam rá, *a mamára is.* – Egy kis reflexvizsgálatot tartottam, tudja, itt, kétoldalt a nyak hajlatában helyezkedik el egy bizonyos ideg, az úgynevezett nervus kuckucc. Nagyon fontos izom- és idegpálya. Úgy látom, nem lesz vele semmi baj!

– Én nem értek az ilyesmihez – mondta nyugtalanul a legjobb feleség –, nem kellene inkább szólni a férjemnek?

– A világért se! – biztosítottam hevesen. – Tartogassuk meglepetésnek! Ne is szóljon róla! Nézze csak!

A babára mosolyogtam, és így szóltam:

– Kuckucc!

Győztem! A gyermek már *a hangra is,* az állcsiklandozás ingere nélkül is elmosolyodott! *Kialakult a feltételes kuckuccreflex!*

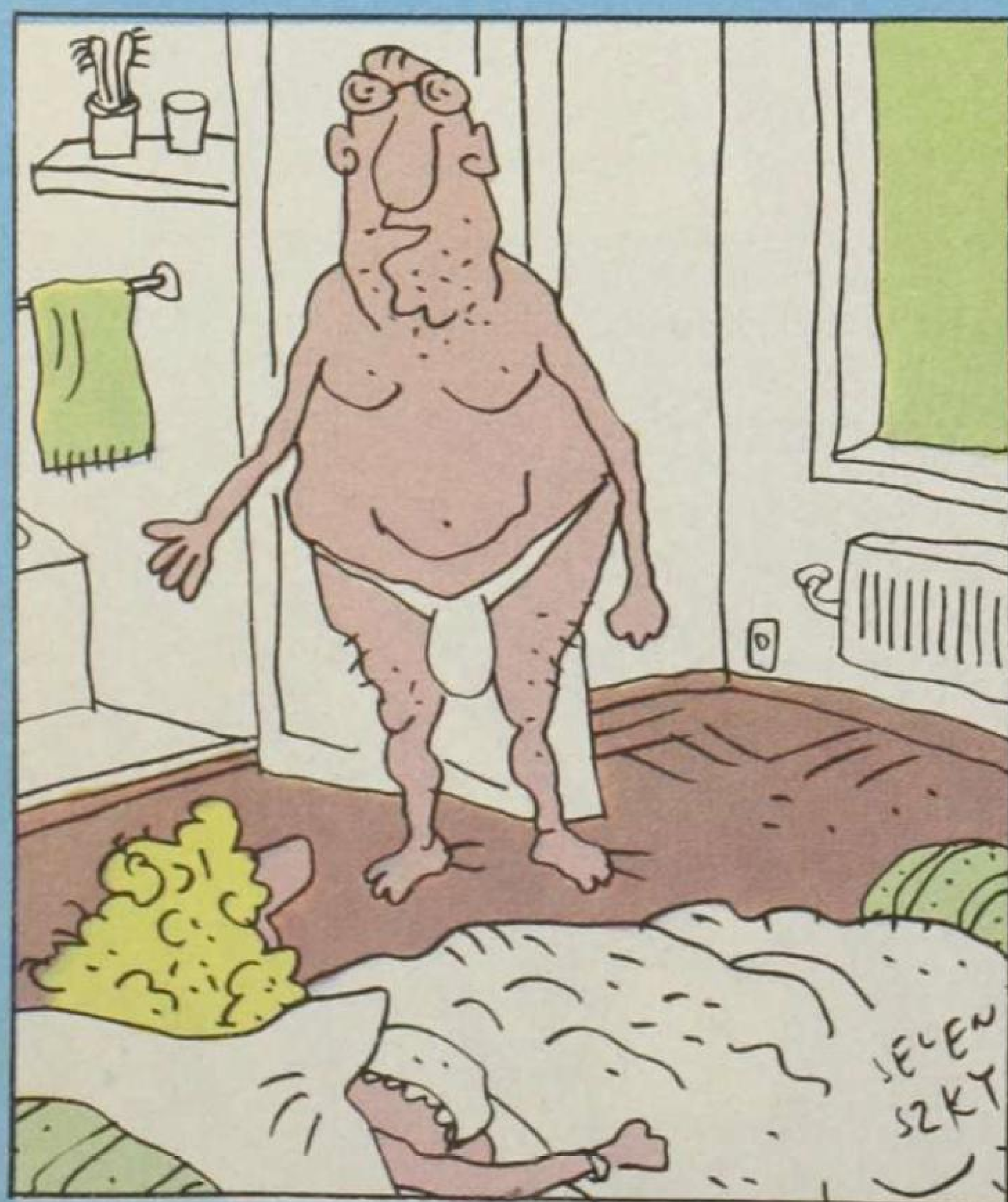
Néhány nap múlva, a kisbaba ágya mellett állva csak úgy odavetettem Paffnak:

– Nevet a gyereked! Ugyan ki lehetett az apja?

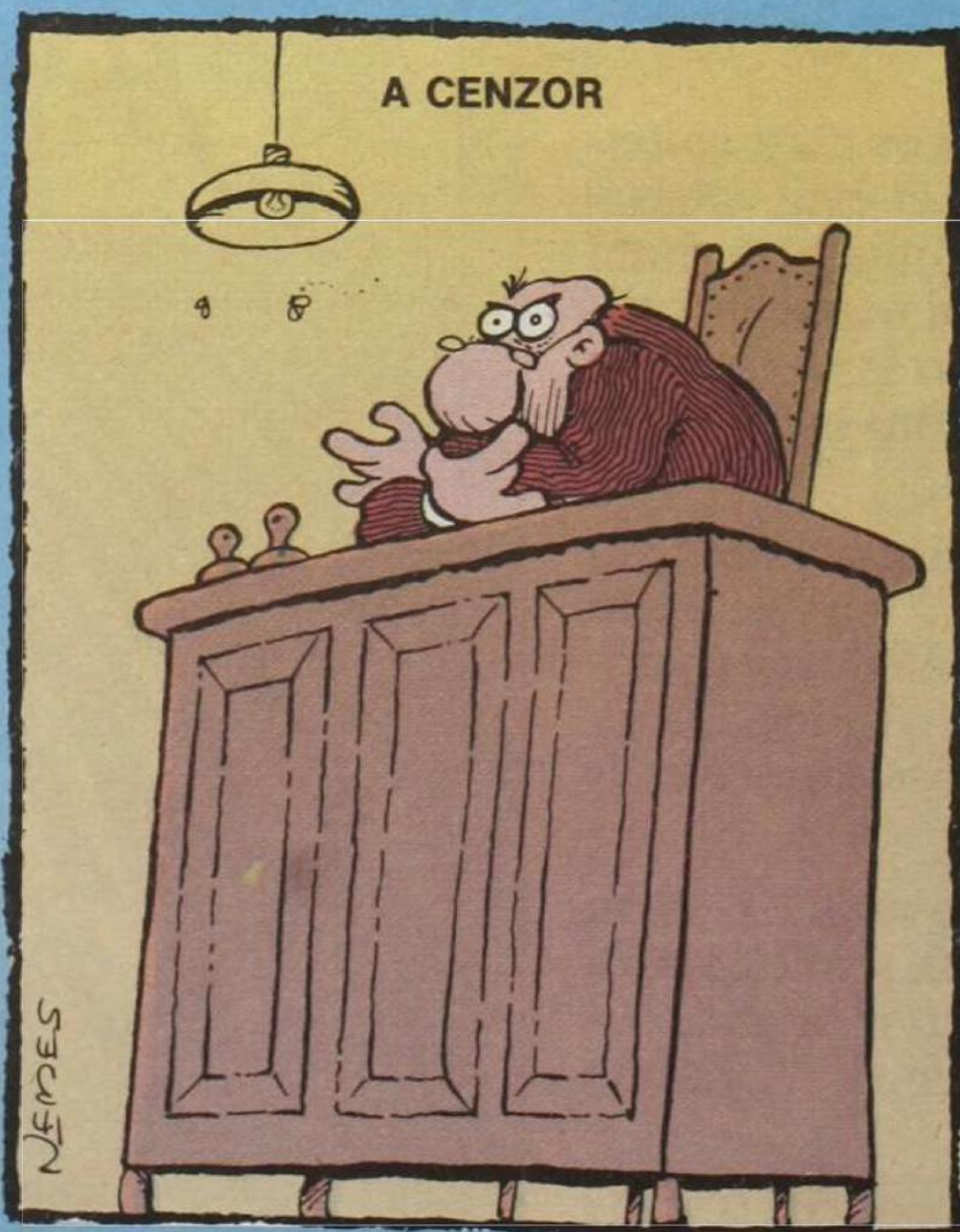
És még hozzátettem:

– Meglátod, ha felnő, humorista lesz belőle!

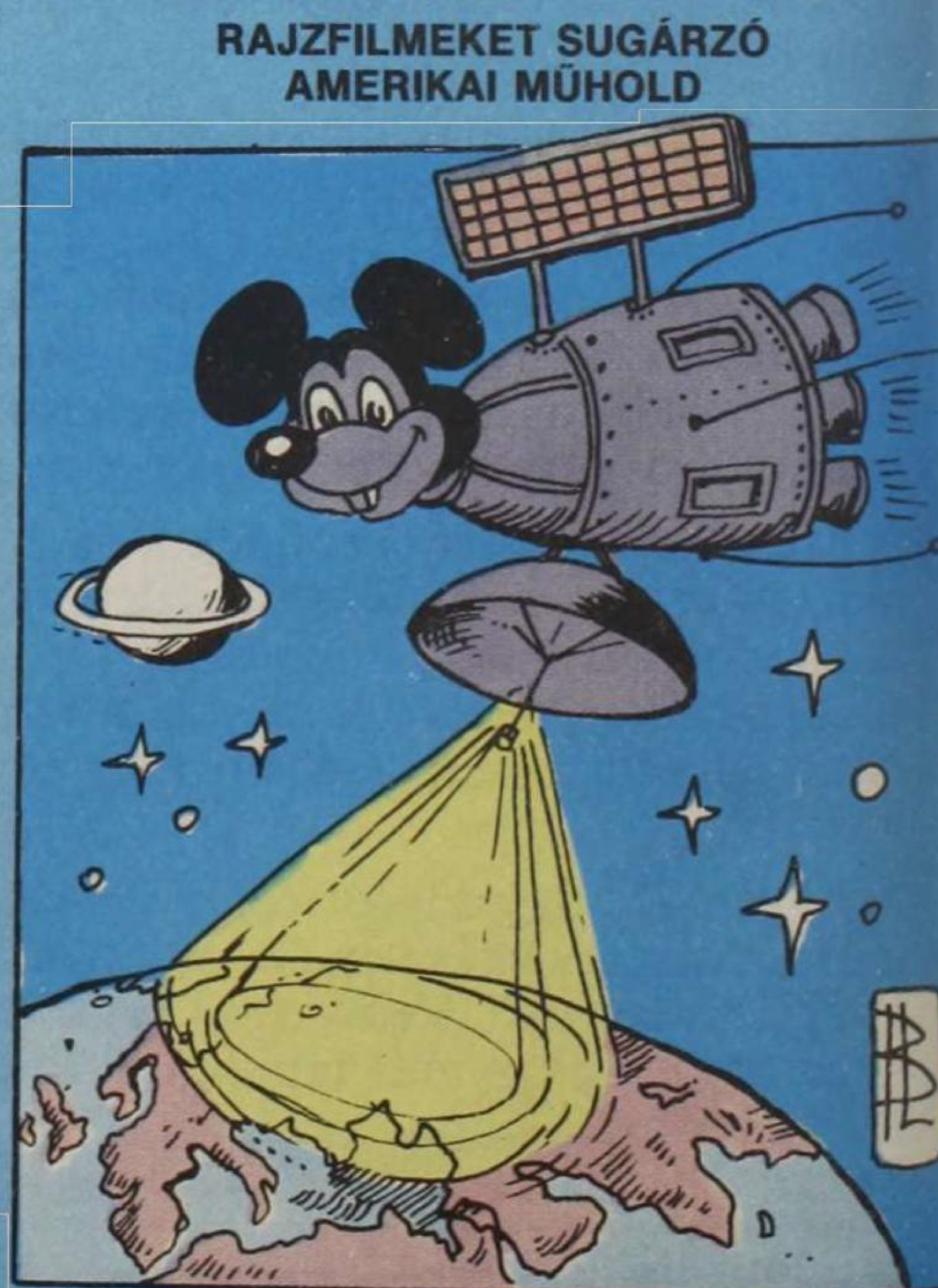
Ez volt az a pillanat, midőn Paff Emilt elnyelte a föld.



– Én megértem, szívem, hogy tetszenek neked a tévében a Chippendale-fiúk, de szeretném, ha újra a régi alsónadrágjaimat hordhatnám…



– Betiltottam, tehát vagyok!







SOMOGYI PÁLRÓL 1983

Több ezer kilométert utazhattam Somogyival. Volt úgy, hogy egy kéthetes turné inden napján másutt léptünk fel. Már az ıtója is híven tükrözte gazdája karakterét bár a „tükrözés" fogalom igen távol esik szóban forgó gépkocsi műszaki állapotá-l. A rozzant Volkswagen, mely már Bisarck korában sem tehette volna be a kereét egy jobb ócskapiacra, nemcsak kívülről ılt viseltes. Finoman szólva, úgy nézett ki, int egy kiszolgált gulyáságyú a hadikonyán – vesztett csata után. Hanem a belvilá-a! Érzékletes hasonlat következik: mintha kutya szájából szerezte volna vissza, nem is áldozatok árán. De ezt szó szerint tessék m érteni!

Palika ugyanis egy alkalommal bent agyta – vagy felejtette? – hű ebét az autóan, és a kutyus, unalmában vagy éhségéen, miszlikre szedte az ülést és a tetőboríst. A fityegő filcdarabok, málló kócok és űanyag csíkok évekre meghatározták a ommá rágott Volkswagen belső arculatát.

Egyik utunkon egyszer csak füst tört az tastérbe. Már nem emlékszem a részletekre: mintha egy kábel égett volna. – Ez egy valódi belső égésű motor! – magyarázta Palika, nem kis büszkeséggel.

Amikor Somogyi Pál utolsó, már posthumus kötetének anyagához akartunk válogatni, Mikes meglepően kevés kéziratmásolatot talált az ágy alatt. Tudni kell Palikáról, hogy amikor írt valamit – ha nem felejtette el, hogy másolat kellene, és ha volt otthon indigó, és véletlenül meg is találta –, akkor a gépelés befejeztével a dolgozat másodpéldányát bedobta az ágy alá. Ott gyűlt az életmű.

– Ennyi az egész? – lepődött meg Mikes. – Hová lett negyven év termése? – És nyomozni kezdett.

Kiderült a következő. Palikának volt egy Budapesten tanuló néger egyetemista barátja. Sok ilyen színes, eredeti egyéniséget gyűjtött maga köré. Amikor a derék fiú már tűrhetően kezdett magyarul pöntyögni, elkérte Palika írásait, hogy majd odahaza, ráérő idejében lefordítja őket szuahéli nyelvre. Szerzőnk összesöpörte az ágy alját, és odaadta a leletet a fordítónak, aki haza is utazott Kenyába az irodalmi nyersanyaggal. Az ottani kiadó nyilván már tűkön ült, mikor küldheti végre nyomdába az izig-vérig pesti humoreszkeket. Sajnos, a fekete fiú időközben ágynak dőlt, és Helsinkibe szállították gyógykezelésre. Állítólag magával vitte Somogyi életművét is, de ez már sosem fog kiderülni, mert rövidesen megvakult, és meghalt.

Ennél jellemzőbbet Somogyi lezserségére, legfontosabb ügyeinek adminisztrálására, gyermekien naiv életvitelére kitalálni sem lehetne. A kérdésre, hogy hol található írói termésének java, ez a szabatos válasz: egy vak néger hagyatékában, valahol Kenyában, jobb esetben egy kideríthetetlen helsinki kórház raktárában, feltehetően szuahéli nyelven.

Hát ennyi egy élet munkája. Idehaza sem dédelgetik a humoristákat, de ennél talán több esélyt érdemelnénk. Nincs sok Somogyi Pálunk, és az egyetlen, aki volt, talán előbb is megérne egy gyűjteményes kiadást, mint mire ezeket a sorokat elolvassák. Talán egyszer majd fölkutatják a Somogyi-kéziratokat, és postára adják Kelet-Afrikában.

● ● ●

Régen fentem rá a fogamat, hogy Aachen városában bevehessem magam a Sajtómúzeumba.

A gyűjtemény leírhatatlan. Itt csak a magyar sajtó kiadványait tartalmazó katalógusok elemeiből idézek néhányat:

Szépművészetek csarnoka. Mindenes gyűjtemény 1790. febr. 27.
Magyar Mercurius 1796.
Hasznos mulatságok 1817.
Hazai Híradó 1828.
Társalkodó 1836.
Kémlő 1837.
Regélő, Sion 1841.
Honderű 1843.
Irodalmi Őr 1846.
Magyar Gazda 1848. február 27.
Reform 1848. június 25.
Figyelmező 1850.
A fiatalság barátja. Gazdasági lapok 1851.
Budapesti Visszhang 1852.
Nefelejts 1859.
Garabonciás Diák, Orvosi Hetilap, Nővilág, Bolond Miska 1860.
Bohóc, Sürgöny, Fekete leves 1861.
Gombostű 1862.
Handa-banda, Székesfehérvári Borászcsarnok, Férfi Divatfutár 1863.
Biztosítási Közlöny 1864.
Hasonszenvi Közlöny (Gyöngyösön jelent meg), Bojtorján 1865.
Rendelvények, Igazmondó, Ludas Matyi, Magyar Bazár 1867.
A boldogság hegye 1869.
Anyagi Érdekeink, Mulattató 1870.
Kinevezések és Rendeletek, Pesti Általános Torna Lövész és Tűzoltó 1871.
Csodabogár 1872.
Tréfás Vándorjogász, Magyar Hivatalnokok Lapja 1873.
Riadó 1874.
Közérdek 1875.
Magyarországi Kéményseprők Lapja 1897.

Ide kellett eljönnöm, hogy megtudjam: milyen sokrétű, mennyire színes is a magyar sajtó!

(A rajzokat a Ludas Matyi 1983-as számaiból válogattuk.)



– Ez egy nagyon gerinces újságíró, télen is lejár a sorsa miatt aggódni...

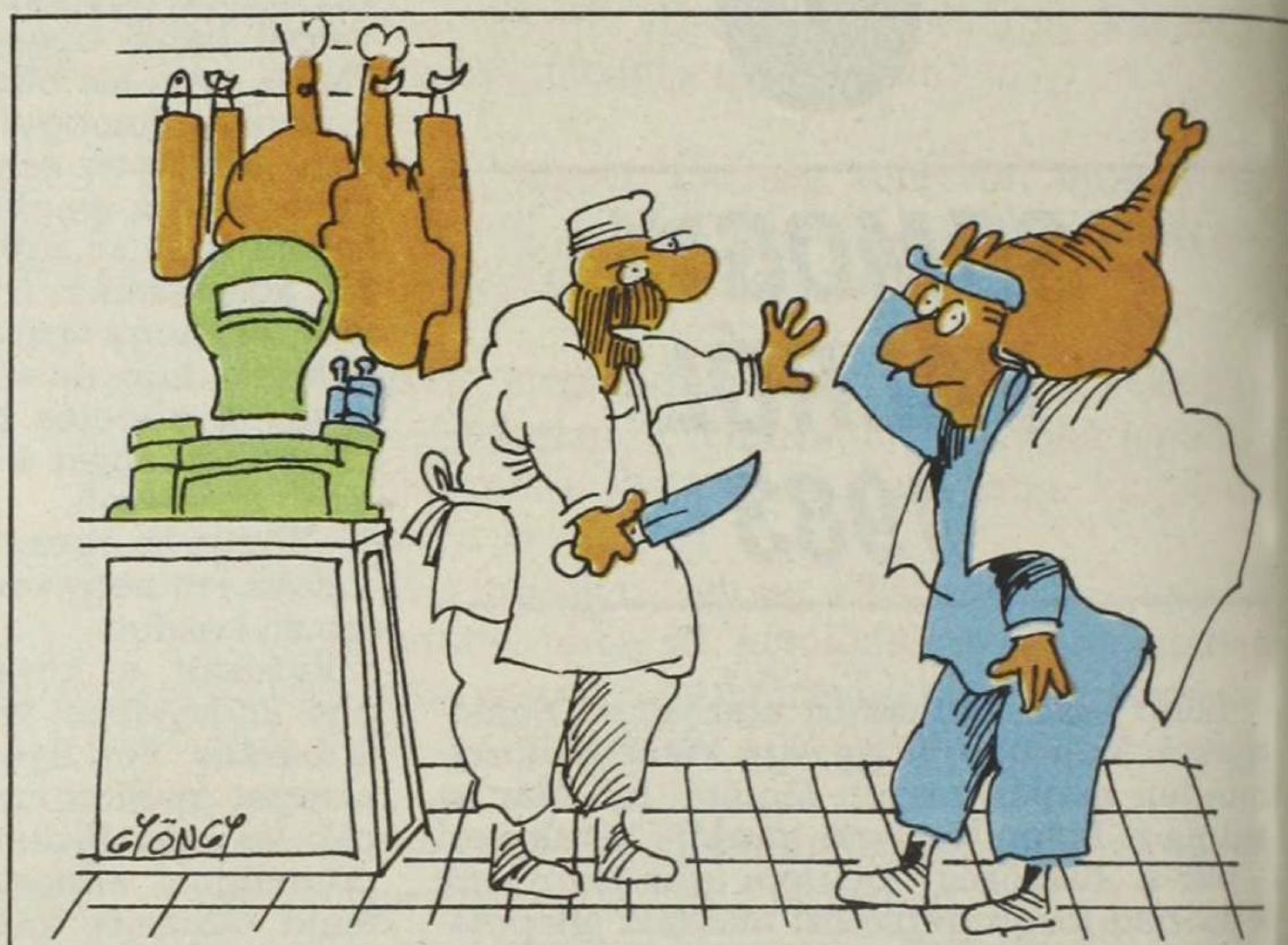
CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLAT



– Visszahoztam a csomagját, nincs rajta irányítószám!

KENGURUBŐR PÉNZTÁRCA





– Többet élő kengurut nem kérek! Nyolcmenetes bokszmérkőzés után hárman tudtuk csak levágni...

ÖN NEVETVE NYERHET!

Már kapható a Ludas Matyi Rejtvénymagazin **decemberi száma!**

Karikatúrák, apró viccek, önismereti teszt karácsonyi be- és felvásárlóknak, hagyományos és újszerű keresztrejtvények, összesen **100 000** forint pályázati nyeremény.

Ezt vétek kihagyni!

A LUDAS MATYI REJTVÉNYMAGAZINT keresse az újságárusoknál!



Gratulálunk!

A Ludas Matyi Rejtvénymagazin 1993. novemberi számában közölt pályázati keresztrejtvények helyes megfejtése:

TABI LÁSZLÓ LUDAS MATYI

A Hírlapkiadó Vállalat és a Ludas Matyi szerkesztősége által felajánlott díjak nyertesei:

50 000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyert:
NEMES LÁSZLÓ 1203 Budapest Eötvös utca 46/B.
15 000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyertek:
HORVÁTH JÓZSEF 7851 Drávaszabolcs, Fő utca 92. és
AGÓCS IRÉN 6440 Jánoshalma, Kossuth utca 21.
5000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyertek:
TARNÓCZI MÁRIA 3396 Kerecsend, Petőfi Sándor u. 34.
DR. PÉTER KLÁRA 2365 Inárcs, Tanács utca 4.
NAGY LÁSZLÓ 3519 Miskolc Iglói utca 3.
MARTINKOVICS ERNŐ 3200 Gyöngyös, Csalogány u. 81.

A szerencsés rejtvényfejtőket postán is értesítjük.

BOLHAPIAC

Keresnek: hőszigetelt kutyaházat, SEVA (cseh) építőjátékokat, a Búvár sorozatból: Ásványok, Kövületek, Legyek-hangyák, Felhők c. köteteket, paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert, játék-babakocsit, lovasposztert, Ludas Matyi és Füles évkönyveket, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, golyós számológépet, táskaírógépet, faliszőnyeget.

Kínálnak: Commodore 64-es számítógépet, autócsomagtartót, szobahintát, csecsemőmérleget, koronaszivattyút, sibakancsokat (39-42 méretben), a Búvár sorozatból: Szobanövény, Szitakötő, Macskák, Gombák, Gyógynövények, Trópusi pillangók c. könyveket, a Kolibri sorozatból: A világ nevezetes hídjai, Különleges repülőgépek c. könyveket, menyasszonyi ruhát (170 cm magas termetre), Color Star, Junoszty tv-t, túrakerékpárt (28-as férfi, 4 sebességes), csempébe építhető szappan- és papírtartót.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHUPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

…kesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. …Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Válla… Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

…zetésben terjeszti a Magyar Posta, árusítás… megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapáru…ál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest…s Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., …ssz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kál… magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

…izetési díj negyedévre 327 Ft, … évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

…etésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osz… Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

93.2308/50-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

…unk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vál…nál (H–1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitel…knál (H–1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú …mláján vagy külföldi partnereinél:

…ztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South … Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue …Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy … Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** …nksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **…esült Államok:** Center of Hungarian Literature, …88. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, In…tries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 …no Publishing, 561 West Diversey Parkway Room … Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 …eet, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateemi… Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **…nciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris, Bld. Pas… **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 … Amesterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, … 60 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 …a, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. …garian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hun…an Culture and Business Center, Allenby St. 38., …B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. …0-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **…oszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 …i Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Pos…Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ik…and Travel Service, 1208 Granville Street Vancou… B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cen…, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **…gy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara …ams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet …oldings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, …rthants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sag…, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. …tko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 …nchen 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann …bH und Co. Kg. Kurfürstenstr. 1111. D–1000 Berlin …; Translibris Zeitschriften und Buchvertrieb GmbH …ltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen …-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **…ájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Mün…enstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, …B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Willi…s AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Biblio…tjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** …eiss y Asociados, AV. Urdaneta, ibarras a Veroes, …if, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Komlós Vilmos állandóan adós volt a szakszervezeti tagdíjjal. Bizalmija egyszer már könyörgőre fogta a dolgot:

– Vilikém, ne tolj ki velem! A színházak között verseny van a tagdíjkifizetésben. Ha kifizeted a hátralékodat, én nyerhetem a versenyt!

Komlós megvonta a vállát:

– …! (Szavait az ábra fősoraiban idézzük.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: december 21.

KEDVEZMÉNYES (ÁR) · ÓKORI RÓMAI PÉNZ · KÚTBA HAJÍT · ÍR SZIGETCSOPORT · A VÁLASZ BEFEJEZŐ RÉSZE · IGAZI NEVÉN · SZERENCSÉT HOZÓ TÁRGY · RUHÁT VÁLT · KÖVÉRKE GYEREK · AM.NAGYMACSKA · A FEJ CSONTOS VÁZA · … ROSA (TITOKBAN) · ARZÉN · MUSZLIM ÁLLAMFORMA · AZ EGYIK VILÁGNYELV · KOMLÓS VÁLASZÁNAK ELSŐ RÉSZE · KIS JANKÓ … · HOLLAND PÉNZ · ÁLLAMI SORSJÁTÉK · … SÁMUEL KIRÁLY · CSODÁLKOZÁS BETŰJE · FAMÍLIÁVAL KAPCSOLATOS · PÉNZTÁR ELŐTT KÍGYÓZHAT · EGYETLENEM! · AZONOS BETŰK · RAJZON ÁRNYÉKOL · D-ALFÖLDI VÁROS · … ZADORA · VÉN KONTINENSÜNK · BÁLVÁNY "ANYAGA" · VÁRBÓL TÁMAD · MONA … · NAGY OLASZ PÁRT · …NYELŐ (ARTISTA) · MIRTUSZDARAB! · VÖRÖS, NÉMETÜL · ARÁBIAI ORSZÁG V · SZÓBA HOZZA RÉSZBEN ELÉD! · DÉL-INDIAI · ANGOL ÍRÓ V. · AFRIKAI LAKOS · SAJTDARAB! · SAN … (OL.FESZTIVÁLVÁROS) · BETŰVETÉS · MEGFORDÍTOTT · ÍRÁST OLVASHATÓBBÁ TESZ · VÍZIMADÁR · BUZDÍTÁS · UTAZÁSI SZERV · LÁDIKA LÉCEKBŐL · AJÁNDÉKOZNI · SPANYOL AUTÓJEL · LOREN EGYN.B. · MUNKAHELY · NIKKEL · A NOSZTY FIÚ … · …PÁRTI (SZERET ENNI) · A FEJÉRE · ÚJRA FOGALMAZÓ · CSAK KACAG RAJTAM · FÉL LÍRA! · FELŐLE · ÖTVEN SZÁZALÉKA · ÚGYMINT (RÖV.) · LÉGKÖRI PAJZS ANYAGA · "TÉRKÉPES" SPORTOLÓ · …-DÁB · SZÍN.NŐ (ÉVA) · NEMES ÁLLAT · ERŐK EGYÜTTESE · KIEJT. BETŰ · KOCSISZÍN · ALSÓBAN VAN! · NÉPI HOSSZMÉRTÉK · FOLYADÉKOT LEPÁROL · KŐBE VÉS · TEMPUS (RÖV.) · KÖZSÉG SZOBOSZLÓ MELLETT · TEMZEPARTI ISKOLAVÁROS

A 47. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Két éve én vagyok itt a főispán!"

Dedikált könyvet nyertek:

ifj. Gémes Istvánné, 6000 Kecskemét
Fogarasi Gusztáv, 8000 Székesfehérvár
Varga Alajos, 6800 Hódmezővásárhely
Kiss Attila, 7003 Sárbogárd II.
Marton Gyuláné, 6223 Soltszentimre
Földházi Lajos, 5920 Csorvás
Kliment János, 2131 Göd
Szalma Kálmán, 6725 Szeged
Lakatos Miklós, 1131 Budapest
Nagy Lászlóné 9700 Szombathely

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Hirdetni szeretne?

Napi ajánlatunk:



AZ EGYETLEN, AMIT SEMMI SEM PÓTOLHAT!

Irodák:

Pesten, az Expressz Udvar *(Bp. VIII., József krt. 9.)*
Nyitva: hétköznap 8–22 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Budán az Expressz Iroda *(Bp. XI., Bartók B. út 32.)*
Nyitva: hétköznap 8–20 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Levélcím: 1446 Budapest 8. Pf.: 411.

Telefon: 1-175-433 *(éjjel-nappal)* – 1-414-320 *(8–20 óráig)* • **Telefax:** 1-187-444

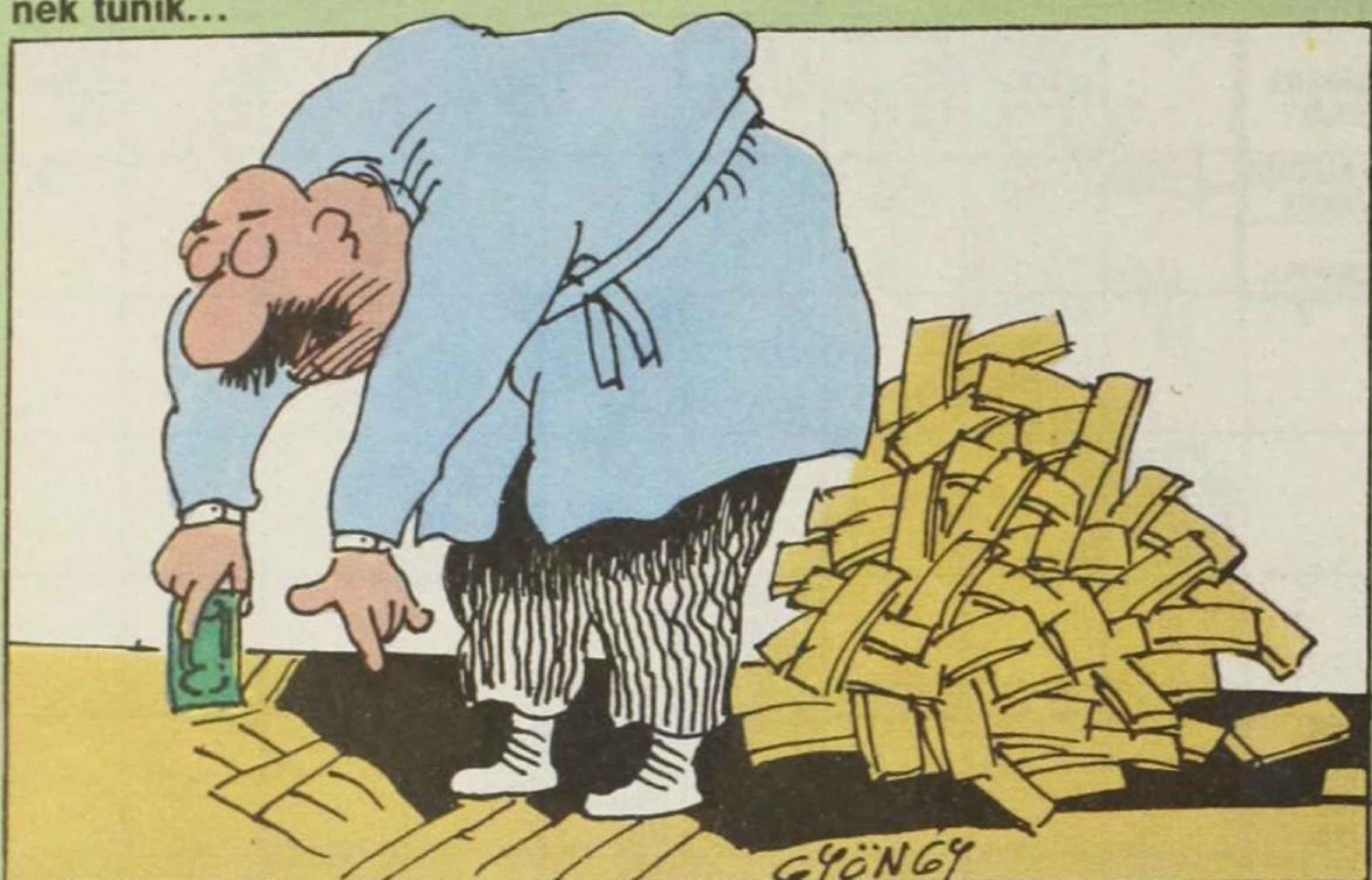


– A magyar piacnak szánt mini tévé. Ezen nézve a médiaháború megnyugtatóan jelentéktelennek tűnik...

AJÁNDÉKOZNI JÓ!



– Az utolsó fa...



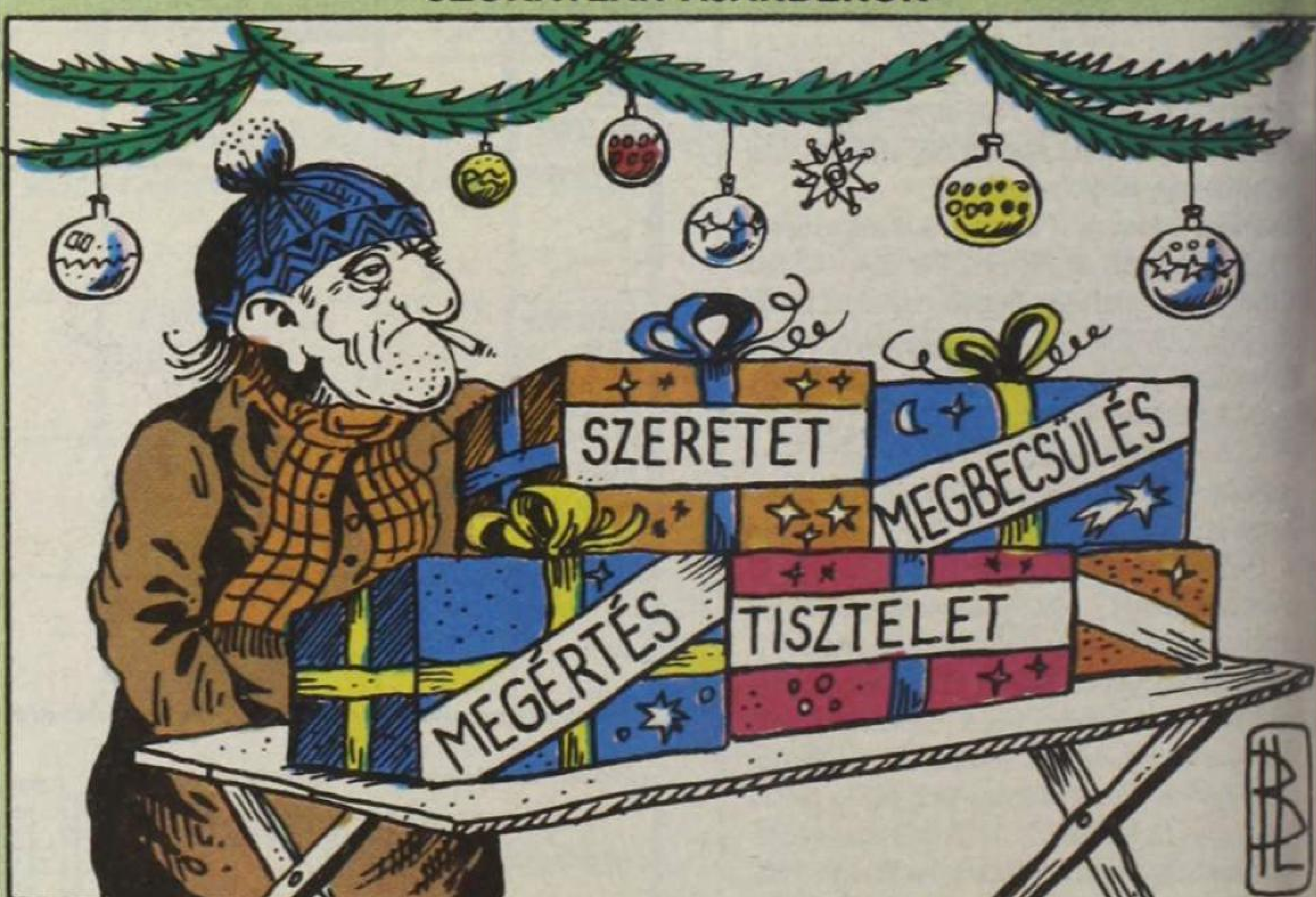
– Nem kell nekem még Cavinton! Mondtam, hogy itt a dugi ezresem a parketta alatt!





– Tényleg gyönyörű az a kis villanyvasút, de értsd meg: a gyerek egy professzionális számítógépet kért karácsonyra!

SZOKATLAN AJÁNDÉKOK





– Valami cuki kis felhúzhatósat kérek, ami elugrik, ha az anyósom érte nyúl!



– Remélem, ennyiért már elénekli a fa a Kiskarácsonyt!